

SPOMIN NANJE NAJ OSTANE VEDNO ŽIV

Na dan praznika občine Ptuj, 8. avgusta dopoldne je bila v delavnem domu Franca Krambergerja ptujski žalna seja delegatov skup-

ščine občine Ptuj in družbenopolitičnih organizacij ptujске občine. Seje so se udeležili tudi borci NOB in delegacija pobratene občine

Arandjelovac, ki jo je vodil predsednik skupščine Radovan Filipović.

O pomenu 40. obletnice vstaje

narodov in narodnosti Jugoslavije, povezano s prispevkom, ki so ga za našo svobodo in zmago socialistične revolucije dali prvoborci s ptujskega območja — je govoril JANKO VOGRINEC, predsednik občinskega odbora ZZB NOV Ptuj. Pri tem je zlasti poudaril vlogo heroja Lacka, Franca Osojnika in drugih prvoborcev, ki so na ta dan pred 39 leti bojevali junaški boj, krvaveli in izkravali v bitki pri Mostju. V počastitev spomina na ta junaški boj letos že trindvajseti praznujemo praznik občine Ptuj, ki ga obeležujemo vedno z novimi dosežki na področju samoupravnega, materialnega in kulturnega razvoja. Praznujemo ga tudi zato, da veliko misel socialistične revolucije, za katero so dali svoja življenja številni borci tudi z našega območja, prenašamo na mlajše rodove in tako prispevamo, da plamen revolucije prenašamo naprej, da bo naša revolucija ostala takšna, kakršna je vselej bila.

Po govoru Janka Vogrinca so udeleženci žalne seje z minuto tišine počastili spomin na tovariše Tita, Kardelja in vse borce, ki so dali svoja življenja v boju proti okupatorju in za zmago socialistične revolucije. Za tem je bilo imenovanih 24 delegacij, ki so ponesle vence k obeležju NOB in ljudske revolucije na celotnem območju ptujске občine. FF

Člani delegacij in drugi udeleženci žalne seje pred domom Franca Krambergerja v Ptuj

Foto: Langerholc

PRAZNIK OBČINE PTUJ

TOKRAT V HALOŠKIH STOPERCAH

Potem, ko so Stoperčani na srednji slovesnosti ob občinskem prazniku odprli svoj dom krajanov, so se v dvorani zbrali delegati, predstavniki družbenopolitičnih organizacij, pobratene občine Arandjelovac, bratskih občin iz SR Hrvatske in občin Podravja. Slavnostno sejo je vodil predsednik skupščine dr. Cveto Doplihar, ki je

občini. Prisotne je v imenu pobratene občine Arandjelovac pozdravil predsednik skupščine Radovan Filipović, čestital občanom ob prazniku in zaželel še tesnejše gospodarsko sodelovanje med obema občinama.

Ob prazniku občine, ki je potekal letos v znamenju 40. obletnice vstaje jugoslovanskih narodov in

Dušan Kveder Tomaž je prejel plaketo občine za posebne in izredne uspehe dosežene na področju sodelovanja z mladino, delovnimi ljudmi in občani ptujске občine. Kmetijski kombinat je prejel plaketo občine za uspehe, dosežene na področju organiziranosti, usposabljanja kmetijskih zemljišč in proizvodnih rezultatov v družbe-

političnega dela v organizaciji /družbenega dela, krajevni skupnosti in v občinskem sindikalnem svetu. V imenu nagradencev se je zahvalil Janko Vogrinec in dejal, da bomo le s skupnimi močmi in z dobrim delom lahko premagali gospodarske težave.

Zatem sta delegaciji ponesli vence k spomeniku Slovenskogoriški

Delovno predsedstvo med pozdravnim govorom Feliksa Taciga, predsednika skupščine KS Stoperce

Foto: J. Bračič

v govoru opisal razvoj občine v preteklem srednjeročnem obdobju, omenil glavne značilnosti sedanjih gospodarskih tokov v občini in posebno poudaril razvoj krajevne skupnosti Stoperce, ki je še danes med manj razvitimi kraji v ptujski

narodnosti, so bila na slavnostni seji podeljena tudi občinska priznanja. Zlato plaketo je prejel Janko Vogrinec, za posebne in izredne uspehe dosežene na področju družbenopolitičnega in revolucionarnega dela. Garnizija JLA

Delegati in gostje so dvorano s 150 sedeži napolnili, mnogo domačinov pa je moralo stati, zlasti ob vhodih v dvorano

Foto: J. Bračič

— Lackovi četni v Mostju in k spominskemu obeležju iz NOV pred osnovno šolo v Stopercah. V kulturnem programu so sodelovali pihalni orkester iz Ptuj, moški pevski zbor in ansambel Tornado DPD Svoboda Majšperk, harmonikarji prosvetnega društva Stoperce s pevskim zborom, Maribor, Andreja Kisela iz Ptuj in Jože Krivec iz Zetal. Stoperčani so v novem domu pripravili tudi razstavo o razvoju svojega kraja, pred domom pa tovariško srečanje, ki je v prijetnem razpoloženju trajalo pozno v noč.

N. Dobljekar

V SOBOTO UDARNIŠKI DAN BRIGADIRJEV

V okviru prireditev ob prazniku občine Ptuj bo na zvezni mladinski delovni akciji »Slovenske gorice 81« v soboto, 15. avgusta UDARNIŠKI DAN ČLANOV KLUBA BRIGADIRJEV »FRANC BELŠAK-TONE« PTUJ. Zbor brigadirjev bo ob 6,30 na Trgu, MDB v Ptuj.

IZ VSEBINE

Kako se bomo greli letošnjo zimo (str. 2)

V treh letih še 270 stanovanj (stran 4)

Kdo ima prav v tem primeru (str. 5)

Veselo srečanje kmečkih žena (stran 7)

Ljudske pevke lukarice iz Zabovec (stran 8)

ZAČETEK KULTURNIH SREČANJ

Prejšnjo sredo je ptujsko občinstvo proti pričakovanju napolnilo letni prireditveni prostor. 1000 obiskovalcev je bilo na otvoritveni slovesnosti, ko so fanfare naznanile začetek 9. ptujskih kulturnih srečanj. Odprla jih je Marija Magdalenc, predsednica skupščine kulturne skupnosti občine Ptuj. Enaindvajset prireditev, ki jih organizira kulturna skupnost pod pokroviteljstvom Kreditne banke Maribor s poslovno enoto Ptuj in s finančnim sodelovanjem kulturne skupnosti Slovenije, se bo zvrstilo do 7. oktobra. Prijetne večere bomo lahko preživljali na letnem prireditvenem prostoru, v gledališču, kinu, razstavnem paviljo-

Fanfare so oznanile začetek 9. ptujskih kulturnih srečanj. (foto Kosi)

nu, v glasbeni šoli, knjižnici in v dvorani Narodnega doma, prireditve pa bodo tudi v Cirkovcah, kjer praznujejo 50-letnico folklorne skupine Vinko Korže.

V osmih letih si je ptujska kulturna srečanja ogledalo 130.000 obiskovalcev. Tudi na letošnjih jih bo najbrž okrog 20.000, kot leto poprej. Srečanja so našla svoje stalno občinstvo in vedno več je takih, ki si jih želijo ogledati. Dokaz je obisk na otvoritveni slovesnosti, ko je obiskovalce navdušil nastop gruzinskih plesalcev in pevcev. Več o tem na strani 9. N. D.

CIRKOVCE

Zlati jubilej folklorne

Prireditve v okviru ptujskih kulturnih srečanj bodo v drugi polovici tega meseca v Cirkovcah. Tam slavi folklorna skupina Vinko Korže 50-letnico uspešnega dela, zato so pripravili več prireditev, da bi kar se da slovesno proslavili visok jubilej. Tako bodo v nedeljo, 16. avgusta, odprli razstavo o delu folklorne skupine — pripravljajo jo člani likovne sekcije prosvetnega društva Cirkovce, zvečer pa bo domača gledališka skupina zaigrala veseloigro Vinka Koržeta Micki je treba moža.

V petek, 21. avgusta, bodo izvedli srečanje ljudskih pevcev in godcev, osrednja prireditve pa bo 23. avgusta. Na letnem prireditvenem prostoru bodo nastopile gostujoče in domača folklorna skupina, pripravili pa bodo tudi spreved, v katerem bodo prikazali kmečka opravila in stroje.

N. Dobljekar

CDL - TOZD ZA VZDRŽEVANJE VOZ PTUJ

KMALU V NOVE DELOVNE PROSTORE

Polletni rezultati te temeljne organizacije dosejajo planske usmeritve. Tako je dosežen celotni prihodek v primerjavi s planom 100 odstotno, glede na enako obdobje leta 1980 pa izkazuje 25 odstotno porast, dohodek je porasel za 20 in čisti dohodek za 23 odstotkov. Porabljena sredstva so večja za 31 odstotkov, v strukturi pa je najvišji porast stroškov električne energije in sicer za 36 odstotkov. Osebnih dohodki zaposlenih so porasli za 20 odstotkov; povprečni čisti OD na zaposlenega je v prvem polletju dosegel 19.323 dinarjev. Za poslovniški pa so v tem obdobju namenili 15 milijonov dinarjev.

Največjo skrb v tej temeljni organizaciji posvečajo izboljšanje delovnih pogojev, saj večino dela še opravljajo na prostem. Zato se tembolj veselijo dokončanja nove proizvodne hale, v katero se bodo po predvidevanjih že kmalu selili. Kot je povedal Anton Valentin, direktor TOZD so že zaprosili za tehnični prevzem in tako upravičeno pričakujejo skorajšnje selitev. MG

Sedaj v težkih pogojih — kmalu boljši pogoji dela

foto: Člani

Slavnostni govornik je bil dr. Cveto Doplihar, predsednik SO Ptuj

Foto: J. Bračič

Delegat in občane ptujске občine je pozdravil Radovan Filipović, predsednik skupščine pobratene občine Arandjelovac

Foto: J. Bračič

KAKO SE BOMO GRELI LETOŠNJO ZIMO

Dokaj neobičajna in malce smešna tema za vroče poletne dni je pisanje o težavah pri oskrbi s premogom. Izgleda pa, da nas je kritično stanje na tem področju v zadnjem času izučilo, da začnemo o kurjavi razmišljati že nekaj prej in ne šele takrat, ko nas na to spomnijo prvi znaki bližajoče se zime.

Že od začetka leta so bile napovedi glede oskrbe s premogom precej neobetavne. Bosanski premogovniki zahtevajo visoke soudeležbe pri modernizaciji svojih zmogljivosti, trgovska podjetja iz Slovenije, ki se ukvarjajo s prodajo premoga sredstev za sovlaganje nimajo, pa tudi iz

Zdaj se zaloga, toda koliko časa še?

drugih virov sredstev ni mogoče zagotoviti, saj gre za milijardne zneske.

Tako smo se več ali manj z upanjem obrnili na slovenske premogovnike, rudarji so vložili vse sile za kar največji izkop premoga. V zadnjem času je njihove napore razvrednotil vdor vode v rudnik Zagorje, temu se je pridružil še požar v velenjskem rudniku. Pritisk potrošnikov so bili vse močnejši in nujno se je bilo odločiti za intervencijski uvoz vzhodnonemških briketov, čeprav pod ne preveč ugodnimi pogoji. Premog moramo plačati s težko pridobljenimi ameriški dolari, zato tudi cena premoga ne bo, oziroma ni nizka. Nekaj nad štiri tisočake je potrebno odšteti za tona briketov, ker pa gre za premog brez primesi, kalorična vrednost pa je 40 do 50 odstotkov višja kot pri naših premogih, je tudi tako visoko ceno še mogoče razumeti. Če omenjene brikete mešamo z domačim lignitom, dobimo izdelano kurivo za naše centralno ogrevanje.

Trenutno so vzhodnonemški briketi v zalogi, takoj jih lahko dobite pri ptujski tozdr Trgovina Les, vendar zaloga ne bo dolgotrajna, že čez mesec ali dva pa bodo zaloge pošle, večjih dobav domačega premoga, kot že rečeno ne bo. Od nas samih je potemtakem odvisno, kako se bomo greli letošnjo zimo. JB

PODPORA ZDRUŽEVANJU GRADBENIŠTVA V PTUJSKI OBČINI

Občinski odbor sindikata delavcev gradbeništva ptujske občine je na seji v preteklem tednu dogovoril politične aktivnosti združevanja gradbeništva v občini, ki bo potekalo po etapah. Predstavniki osnovnih organizacij gradbenih podjetij, ki se pripravljata na združitev, so potrdili, da je razpoloženje in pripravljenost za združitev prisotna v obeh kolektivih, da pa je potrebno v vseh pripravah dosledno razčistiti določena sporna vprašanja. Predvsem je potrebno poudariti, da gre za združitev in ne za priključitev; ekonomski elaborat pa naj obema predstavljata jasno in perspektivno razvojno pot.

Odbor je tudi predlagal, da bi naj elaborat pripravljala komisija, ki jo bosta imenovala oba delavska sveta, v kateri pa naj sodeluje strokovnjak ustrezne organizacije. Ob tej priložnosti je tudi potrdil poročilo izvršnega sveta SO Ptuj o družbeno-ekonomskih odnosih in položaju gradbeništva v ptujski občini.

V okviru aktivnosti za združitev sta se v tekočem tednu sestali tudi osnovni organizaciji ZK obeh organizacij; v načrtu pa je sestanek obeh izvršnih odborov osnovnih organizacij sindikata. MG

OB PRAZNIKU OBČINE PTUJ

OTVORITEV DOMA KRAJANOV V STOPERCAH

Slovesnost ob prazniku občine Ptuj, ki je bila v soboto v Stopercih so pričeli s predajo novega doma krajanov, ki je ponos male haloške krajevne skupnosti. Da so si krajanje resnično želeli svojih prostorov, so dokazali s prostovoljnimi delom, v petih mesecih gradnje so opravili kar 6484 prostovoljnih delovnih ur, do zaključka vseh gradbenih del pa jih bodo morali opraviti še okoli 4 tisoč. Kar za 70 odstotkov bodo tako zmanjšali stroške gradnje doma krajanov, ki bo ob dograditvi vreden okoli 800 starih milijonov. Brez prostovoljnega dela, pomoči številnih delovnih organizacij in skupščine občine Ptuj, mala haloška krajevna skupnost takega objekta ne bi mogla zgraditi. Upravičeno so zato ponosni na lep dom krajanov, ki bo središče političnega in kulturnega življenja v tem kraju. JB

Vrvico pred vhomom v dom krajanov je prerezal Anton Galun, predsednik sveta krajevne skupnosti Stoperce

PREUREJENA MESNICA KOŠAKOV V PTUJU

Po daljšem času je 5. avgusta ponovno pričela obratovati mesnica Košakov v Ptuj, Slovenski trg. Preureditev prostorov — skupaj z opremo je veljala blizu 1,7 milijona dinarjev. Prednost preurejenega lo-

kala je večstranska; povečal se je prostor, uredila razsekovalnica, ločena hladilnica za sveže meso in suhomesnate izdelke; naenkrat pa lahko vskladišči 2 tona svežega mesa in 1 tona suhomesnatih iz-

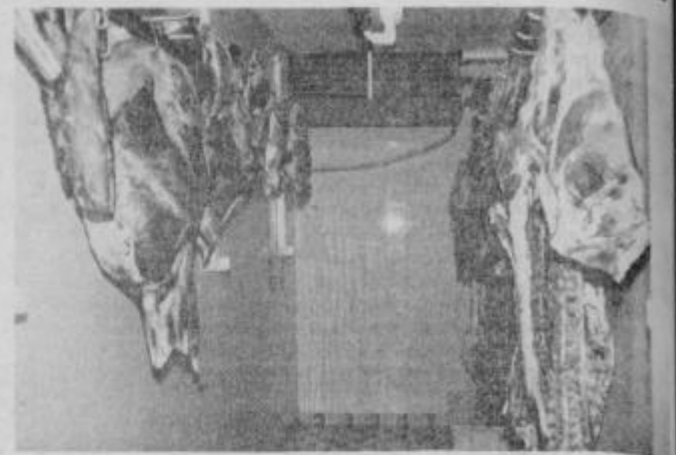
delkov.

Kot je povedal Stane Hergemas, poslovodja mesnice, se bo povečala tudi ponudba. Se letos ali na pomlad leta 1982 bi naj poleg mesnice uredili grill buffet; vse pa je odvi-

sno od zagotovitve potrebnih sredstev. Tudi za sedanjo preureditev je bilo potrebno veliko angažiranja, da so se pridobila sredstva.

Nova podoba košakove mesnice

Povečane hladilniške zmogljivosti

foto: L. Kotar

SKROMEN PORAST SREDSTEV IN PLASMAJEV

POSLOVNI ODBOR PE PTUJ

Osrednjo pozornost je poslovni odbor KB Maribor — PE Ptuj na zadnji seji posvetil poročilu o poslovanju KBM in poslovne enote v prvih šestih mesecih leta 1981 in ugotovil, da so sredstva in plasmaji zelo skromno porastli in sicer za 4 odstotke. Doseženo stanje je odraz splošnega stanja v gospodarstvu občine. Skupno je zbranih 2.857 milijonov dinarjev, kar je 87 odstotkov načrtovanih sredstev za leto 1981. Dolgoročna sredstva so v tem obdobju narasla za 8 odstotkov. Sredstva poslovne enote pa so v okviru temeljne banke ob polletju sicer nižja kot ob koncu leta 1980, vendar višja kot ob prvem tromesečju leta 1981.

Skupna sredstva občanov so ob polletju porasla za 6 odstotkov, najbolj pa so se povečala sredstva za stanovanjsko izgradnjo in so dosegla že 78 odstotkov načrtovanega povečanja. V tem obdobju poslovna enota ni imela večjih problemov

z likvidnostjo in je lahko izpolnjevala svoje obveznosti. V prvem polletju je bilo skupaj eskontiranih 1328 menic v skupnem znesku 590 milijonov dinarjev, kar je za 76 odstotkov več kot v enakem obdobju leta 1980. Ob tem pa je poslovna enota odobrila za 211 milijonov dinarjev premostitvenih kreditov za osebne dohodke.

Kreditni za izvoz in pripravo blaga za izvoz so v prvem polletju dosegli 49 odstotno povečanje, izraženo v dinarjih je to 99 milijonov. Investicijska dejavnost je oživela šele konec polletja in je dosegla 34 odstotkov odobrenih zneskov, kar je izraženo v dinarjih 108 milijonov. Poslovna enota je v polletju leta 1981 odobrila pet investicijskih kreditov in sicer kmetijski zadrugi, kmetijskemu kombinatu, Certusu in

zdravstvenemu centru.

V stanovanjsko-komunalno izgradnjo je bilo v obravnavanem obdobju usmerjenih za 6 odstotkov več sredstev in to predvsem na račun povečanja kreditov občanov, ki so večji za 20 odstotkov. Skupni krediti občanov pa so večji za 12 odstotkov.

Za 5 odstotkov so se povečali krediti občanom za pospeševanje gospodarske dejavnosti in so konec junija znašali 21 milijonov dinarjev. Za kredite prebivalstvu je bilo porabljenih 46 odstotkov zbranih sredstev. Za plasmaje je poslovna enota v prvem polletju namenila 221 milijonov, čeprav bi jih glede na predpis o omejitvi, lahko do 268 milijonov.

Iz preglednice prihodkov in odhodkov poslovne enote je razbrati,

da je poslovna enota v prvem polletju pozitivno poslovala. Prihodki poslovne enote so dosegli 49 odstotkov načrtovane višine in so za 19 odstotkov višji od stanja enakega obdobja leta 1980. Odhodki poslovne enote pa dosegajo 53 odstotkov načrtovane višine za leto 1981 in so za 25 odstotkov višji kot v enakem obdobju leta 1980.

Poslovni odbor enote je obravnaval tudi poročilo o delu komisije za dodeljevanje kreditov občanom. V tem obdobju je bilo v poslovni enoti skupno odobrenih 647 kreditov v skupnem znesku 9.724.900 dinarjev.

Ob koncu seje se je seznanil z delom izvršilnega odbora banke in sklepi izvršilnega odbora, ki se na našajo predvsem na bančne usmeritve v zvezi s stabilizacijskimi prizadevanji ter z osnutkom srednjeročnega plana banke za obdobje 1981—85.

PLAKETA OBČINE PTUJ GARNIZIJI JLA

GARNIZIJA JLA „DUŠAN KVEDER-TOMAŽ“ PTUJ, vsa leta pristno in zelo uspešno razvija sodelovanje z mladino, delovnimi ljudmi in občani, družbenopolitičnimi organizacijami, organi občinske skupščine, temeljnimi in drugimi organizacijami združenega dela, krajevnimi skupnostmi, družbenimi organizacijami in društvi. Garnizija se aktivno vključuje v koncept podružbljanja sistema splošne ljudske obrambe in družbene samozasčite v občini Ptuj. Pri tem so bile organizirane skupne vaje z organi družbenopolitične skupnosti in komiteji za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozasčito krajevnih skupnosti, zelo pomembni pa so doseženi tudi uspehi pri usklajevanju obrambnih priprav z ostalimi komponentami ali strukturami kot so teritorialna obramba, civilne zaščite, oddelka za ljudsko obrambo in družbeno samozasčito.

Pomembno je zlasti sodelovanje JLA na družbeno političnem področju, posebej se sodelovanje z mladino v osnovnih in srednjih šolah ter v krajevnih skupnostih z organiziranjem medsebojnih tekmovanj, prireditve in proslav, obrambnih dni, delovnih razgovorov, razstav orožja in vojaške opreme, vključevanje v pridobivanje mladih za vojaške šole in poklice. Vojaki in starešine ptujske garnizije JLA so se aktivno vključevali v spravo kmetijskih pridelkov, bodisi v družbenem ali zasebnem sektorju ter s tem prispevali svoj delež h krepitvi gospodarskega položaja v občini. Njihovo sodelovanje z združenim delom pa je potekalo tudi v drugih oblikah, zlasti v seznanjanju s proizvodnim procesom razvojem vojaške tehnike in organiziranosti JLA, kot tudi usklajevanje obrambnih priprav.

Zelo tesno je tudi sodelovanje garnizije JLA z Zvezo rezervnih vojaških starešin pri skupnem organiziranju tehničnih zborov — razstav orožja in drugih sredstev, organiziranju in izvajanju strelskih vaj ter vzgoje rezervnega starešinskega kadra. S svojim kadrom in sredstvi, pa se starešine JLA tudi aktivno vključujejo v

obrambno usposabljanje prebivalstva v nekaterih specializiranih enotah civilne zaščite. Vse navedene oblike sodelovanja krepijo obrambne priprave v celotni družbenopolitični skupnosti in s tem prispevajo svoj delež h krepitvi koncepta splošne ljudske obrambe ter družbene samozasčite in podružbljanju nalog na tem področju, hkrati pa je pristno in uspešno sodelovanje garnizona JLA „Dušan Kveder-Tomaž“ Ptuj tudi dragocen prispevek h krepitvi bratstva ter enotnosti med narodi in narodnostmi Jugoslavije.

obrambno usposabljanje prebivalstva v nekaterih specializiranih enotah civilne zaščite.

Vse navedene oblike sodelovanja krepijo obrambne priprave v celotni družbenopolitični skupnosti in s tem prispevajo svoj delež h krepitvi koncepta splošne ljudske

obrambe ter družbene samozasčite in podružbljanju nalog na tem področju, hkrati pa je pristno in uspešno sodelovanje garnizona JLA „Dušan Kveder-Tomaž“ Ptuj tudi dragocen prispevek h krepitvi bratstva ter enotnosti med narodi in narodnostmi Jugoslavije.

Komandant garnizije JLA „Dušan Kveder-Tomaž“ sprejema plaketo in čestitke

Foto: J. Bračič

PTUJSKE TOPLICE

OB POLLETJU BOLJŠI REZULTATI

Polletno poslovanje Ptujskih toplič je obremenjeno s splošnimi gospodarskimi značilnostmi, padcem življenjskega standarda in s tem z zmanjšanjem kupne moči. V primerjavi s preteklimi leti pa je poslovanje spremljalo boljše vreme, zlasti velja to še za mesec junij. Število prodanih vstopnic za letne bazene se je v prvem polletju povečalo za 73 odstotkov, v pokritih pa zmanjšalo za 6 odstotkov. Močno pa je narasla tudi prodaja znižanih vstopnic za ptujske sindikate.

Gostinski del toplič je pri prodaji pijač zabeležil 12 odstotni dvig, zlasti se pri pivu in brezalkoholnih pijačah. Tudi prodaja hrane beleži občuten dvig, v primerjavi z enakim obdobjem leta 1980 se je prodaja hrane povečala za 30 odstotkov.

Finančni kazalci uspešnosti poslovanja so v tem obdobju boljše

kot v enakih obdobjih zadnjih let in so sorazmerni fizičnim kazalcem uspešnosti. Celotni prihodek se je dvignil za 84 odstotkov, dohodek za 217 odstotkov, porabljena sredstva so večja za 64 odstotkov.

Obveznosti iz dohodka so se povečale za 30 odstotkov. Izguba pa je v primerjavi plansko dosežena z indeksom 85 in je glede na planirano manjša za 10 odstotkov.

V srednjeročnem programu 1981—85 so si topliče zadale naloge izgradnje avto-campa in ob koncu načrtovanega obdobja tudi hotel. Omejitve pri investicijah pa močno ovirajo izpeljavo načrtovanega razvoja. Marjan Ciglenečki, direktor toplič poudarja, da bodo zelo veseli, če bodo v letošnjem oziroma v prihodnjem letu izpeljali prvi del izgradnje avto-campa. Predvidevajo, da bi še v

tem letu pripravili vso potrebno dokumentacijo, investicijski plan;

gradnja pa bi se potem pričela v prvi polovici leta 1982.

V Ptujске topliče prihaja vedno več obiskovalcev od blizu in daleč

foto: L. Kotar

PRIPRAVE NA III. KONFERENCO O SOCIALNI POLITIKI

Svet za socialna vprašanja in družbeni standard pri občinskem svetu Ptuj je pred dnevi razpravljal o vlogi in nalogah sindikatov pri uveljavljanju delavcev kot nosilcev socialne politike in zagotavljanja socialne varnosti. 3. konferenca slovenskih sindikatov ima namen temeljito oceniti uresničevanje vloge in nalog sindikatov pri uveljavljanju delavcev kot nosilcev socialne politike in zagotavljanja socialne varnosti. Organizirani in organizacije zveze sindikatov morajo v pripravah na konferenco temeljito oceniti svoje aktivnosti in usmeritve na področju socialne politike, ki naj prispeva k večji akcijski učinkovitosti.

Svet je imenoval posebno komisijo, ki bo iz predlaganih kritičnih vprašanj vprašanja zaposlovanja, stanovanjske politike, otroškega varstva, varstva pri delu, socialnega skrbstva, družbene prehrane in socialnega varstva, sestavila poročilo za republiški svet ZSS.

MG

ZLATA PLAKETA JANKU VOGRINCU

Janko VOGRINEC, rojen 1910 v Ceranjevcih pri Ljutomeru, predsednik Občinskega odbora ZZB NOV Ptuj.

Njegova dosedanja življenjska pot komunistična, delavska, revolucionarna je po družbenopolitični aktivnosti izredno bogata. V Ljutomeru se je izučil za mizarja, nato pa deloval v Lovrencu na Pohorju, Trzinu in Ljubljani. V Ptuj je prišel kot kvalificirani mizar in se leta 1935 zaposlil v ptujskih železniških delavnicah, kjer se je takoj pridružil boju slovenskih železničarjev za boljši ekonomski položaj in pravičnejše družbene razmere v ptujskih železniških delavnicah. V ptujskih železniških delavnicah se je osvobodil delavske sredine kalil njegov lik revolucionarja, v središču, v kateri se je srečeval z vrsto zgodnjih predvojnimi komunisti, ki so bili: Rudi Žnidarič, Leopold Rada, Karel Koren, Jurij Sveneš, Alojz Arnuš, Franc Kramberger, Franc Kosce, Jakob Herceg, August Hlupič in drugi. Aktivno je delal v Sokolu, pomagal pri zbiranju za rdečo pomoč v Španiji, sodeloval v gibanju prijateljev Sovjetske zveze in razširjal marksistično literaturo. Junija 1941 leta je bil sprejet v KPJ.

Mnogo ponižanja, mučenja in iztopenja je doživel v času okupacije, ko je bil zaprt v ptujskih in trzinških zaporih ter odganjen leta 1942 v zloglasno nacistično taborišče Dachau, kjer je bil vse do osvoboditve 1945.

Po vrnitvi iz taborišča se je vključil v obnovo ptujskih železniških delavnic, kjer se je ponovno zaposlil, v obnovo mesta in občine Ptuj ter v izgradnjo ljudske oblasti. Zaradi njegovih sposobnosti in aktivnega družbenopolitičnega dela so mu bile kmalu zaupane odgovorne družbenopolitične naloge. Deluje kot usposobljen in prekaljen komunist, z osnovnim marksističnim znanjem, ki ga je v celoti bogatil s prakso.

Osnovno znanje si je pridobil že v ptujskih železniških delavnicah, kjer so delovali komunisti z bogato revolucionarno prakso, veliko pa se je naučil od dr. Jožeta Potrča, marksističnega humanista. Kot prekaljeni bорец in komunist je vestno, zavzeto in zelo uspešno opravljal med drugimi, naslednje dolžnosti: predsednik okrajnega sindikalnega sveta Ptuj, predsednik mestnega in občinskega ljudskega odbora Ptuj, sekretar občinskega komiteja ZKS Ptuj,

poslanec gospodarskega zbora Skupščine LRS, predsednik tovariškega razsodišča občinske organizacije ZKS Ptuj, direktor delovne organizacije Panonija Ptuj, predsednik Zveze lovskih druženj in številne druge v Socialistični zvezi, organizacijah in organih. Sedaj pa že več let z vso odgovornostjo, preudarnostjo in zavzetostjo vodi občinsko organizacijo ZZB NOV občine Ptuj.

Katerokoli zadolžitev je opravljal, oziroma jo še opravlja, jo opravlja kot komunist in se dosledno bojuje za uveljavljanje samoupravnih odnosov in vloge delavskega razreda. Za njegovo delo je značilni kritični, ustvarjalni odnos pri uresničevanju sprejete politike in nalog. Vseskozi preveva njegovo delo povezanost z ljudmi in pripravljenost na samoopredovanje. Za njega je mesto dela neposredno med ljudmi, kjer se delovni ljudje in občani zbirajo in organizirajo, med delavci v proizvodnji, med kmeti, med mladino, kjer prenaša in utrjuje tradicije ter vrednote iz našega narodno osvobodilnega boja in socialistične revolucije. Pri svojem delu zahteva, kot tudi od drugih, stike z ljudmi, živo besedo, ki mora biti preprosta in razumljiva. Značilnost njegovega političnega dela so predvsem demokratičnost, upoštevanje mnenja delovnih ljudi in občanov, humanost, tovarištvo, pravičnost in objektivnost. Je vzor mlajšim rodovom, zlasti še mladi generaciji, za katero se vedno zavzema, da se vzgaja v samoupravnem socialističnem duhu.

Za svoje delo, prizadevanja in uspehe je prejel vrsto priznanj, pohval in odlikovanj SFRJ, med njimi odlikovanja, s katerimi ga je odlikoval predsednik Republike tovariš TITO: Red dela z rdečo zastavo, Red republike s srebrnim vencem, Red bratstva in enotnosti s srebrnim vencem, Red zaslug za narod s srebrno zvezdo in Red za vojaške zasluge s srebrnimi meči. Republiški svet Zveze sindikatov Slovenije pa mu je podelil Zlato znak Zveze sindikatov Slovenije.

Janko Vogrinec ostaja za vse nas, zlasti pa še za mlado generacijo lik človeka, komunist, tovariša in delavca, ki je vselej, pa tudi danes v središču boja za samoupravnega socializma, za srečo človeka, za napredek, za bratstvo in enotnost med narodi in narodnostmi Titove Jugoslavije.

ODPRLI PRIZIDEK K DOMU UPOKOJENCEV V MURETINCIH

V SKRBI ZA OSTARELE

V okviru prireditev ob prazniku občine Ptuj je bila v četrtek 6. avgusta dopoldne v Muretincih slovesnost ob otvoritvi prizidka k tamkajšnjemu domu upokojencev Ptuj—Muretinci. Prizidek in prenovljeno pročelje starega doma v prostorih gradu je nedvomno velika pridobitev občanov ptujске občine. V novih prostorih doma so tako pridobili 60 novih ležišč za oskrbovance, ki so do sedaj živeli v utesnjenih prostorih starega gradu. Prizidek so zaradi objektivnih težav gradili skoraj dve leti, vendar so delavci gradbenega podjetja Drava iz Ptuja svojo nalogo dobro opravili. Investicija za katero so združili sredstva: skupnost socialnega skrbstva občine Ptuj in Ormož, skupnost pokojninskega in

invalidskega zavarovanja obeh občin in enota doma upokojencev v Muretincih, je veljala nekaj več kot 37 milijonov dinarjev.

Po kulturnem programu, ki so ga izvajali moški pevski zbor društva upokojencev Ptuj, recitatorji OŠ Gorisnica in mladi cirkovski folkloristi, je predstavnik družbene političnih organizacij in SO Ptuj ter skupnosti socialnega skrbstva SR Slovenije, pozdravila Milena Medvedova, direktorica doma upokojencev Ptuj—Muretinci. V imenu SO in izvršnega sveta SO Ptuj je za tem bil slavnostni govornik Franc Krajnc,

podpredsednik izvršnega sveta SO Ptuj. Med drugim je govoril tudi o razvoju ptujске občine in o gospodarskih težavah pri nas.

Prizidek k domu upokojencev je za tem simbolično predala osebu doma Marija Sumandi, predsednica skupščine socialnega skrbstva občine Ptuj. Vrvico pred vhodom pa je prerezala predsednica sveta Zavoda Darinka Milec.

Vsi udeleženci slovesnosti so si za tem z zanimanjem ogledali nove prostore prizidka, ki je funkcionalno povezan s starim delom.

M. Ozmeč

Milena Medved, direktorica doma upokojencev Ptuj—Muretinci.

Na slovesnosti ob otvoritvi prizidka k domu upokojencev v Muretincih so se zbrali številni predstavniki in gostje.

Kulturni program so izvajali člani moškega pevskega zbora društva upokojencev Ptuj, recitatorji OŠ Gorisnica in mladi folkloristi iz Cirkovc.

OB OBČINSKEM PRAZNIKU V TRNOVSKI VASI

STARA ŠOLA DALA JE SLOVO ... NOVA JE ŽE TU

Topel poletni dan in nova šola — več želiti ni mogoče. Tako so mislili stari in mladi, posebej še mladi, ko so v petek, 7. avgusta odprli prostore nove sodobne šole v Trnovski vasi. 11 milijonov dinarjev in zavestna odločitev delavcev v združenem delu ptujске občine, je temelj na katerem se je gradila nova šola. Nov sodoben učni prostor

1807; temeljni kamen za novo šolo so položili v letu 1894; po tem letu je življenje in delo šole razdeljeno v tri časovna obdobja. Do leta 1961 je bila šola popolna, zatem pa je po ukinitvi 8., 7. in 6. razreda, v letu 1978 postala podružnična šola OS „Tone Žnidarič“ iz Ptuja. Na prostoru pred novo šolo, kjer je potekal program, je govorilo več

si že postavili, vendar moramo poudariti, da je poleg skrbno pripravljenih srednješolskih programov, potrebno še nekaj več odgovornosti od vzgojnozobraževalnih organizacij od združenega dela, za katerega se naš bodoči upravitelj izobražuje. To pa pomeni uresničevati dogovorjene odločitve za svobodno menjavo dela med

kooperantom „Drava“ Ptuj, dela na komunalnih in drugih priključkih je opravil KP Ptuj, DES Ptuj in PTT Maribor, okolico šole pa uredil TOZD za vzdrževanje cest Ptuj. Potrebno opremo za opremo šole je dobavilo trgovsko podjetje Emona — Merkur iz Ptuja.

Vsi, tudi sosede iz Vitomarc so se veselili nove pridobitve. Da bi

Jože Majerič: „Veseli smo nove pridobitve ...“

34 let Mare Pelc med učenci — obdobje, ki je nepozabno — zato so ji zaupali pisanje kronike šole.

tor bo mladim tega kraja nov vzvod za dobro učenje, ki jih bo vodilo dalje v lepšo prihodnost. „Treba se je učiti in delati, je nekdo dejal tovariš Tito in mladi v Trnovski vasi te besede dosledno uresničujejo.“

Številni predstavniki krajevne skupnosti in občinskega družbenopolitičnega življenja so prisostvovali priložnostnemu programu, skozi katerega so Trnovčani želeli povedati veliko; tega veliko je bilo dovolj za preteklost in dovolj za sedanjost ter bodočnost. O preteklosti šole je govorila Mara Pelc, ki že 34 let poučuje na šoli. Zbrala je vse velike in male podatke, ki so za življenje in delo šole in kraja izrednega pomena. Prva učilnica je bila v Trnovski vasi že leta 1785, redno šolo pa je kraj dobil leta

predstavniki krajevne skupnosti, šole; slavnostni govornik pa je bil Alojz Čuček, predsednik izvršnega odbora izobraževalne skupnosti občine Ptuj. Jože Majerič, predsednik skupščine KS Trnovska vas je povedal, da so v Trnovski vasi izredno veseli nad novo pridobitvijo. Alojz Čuček pa je dodal: „Prav na področju izgradnje šolskega prostora beležimo vidne uspehe in sicer za potrebe usmerjenega izobraževanja in osnovne šole. Vsi smo sodelovali pri njihovi izgradnji, zato jih ni potrebno posebej predstavljati. Zavedamo se, da je izobraževanje in vzgoja bogastvo naroda, ki načrtno bogati, vzgaja in osvobaja mladega človeka v našem samoupravnem sistemu. Temelje usmerjenega izobraževanja smo

Angelca Fras, vodja šole se je zahvalila za prejeto sliko.

Alojz Čuček, slavnostni govor na prizidku.

uporabniki in izvajalci izobraževanja.“

Predstavniki krajevne skupnosti in šole so se na slovesnosti posebej zahvalili dolgoletni krajevni prosvetljalnici Mari Pelcovi; podarili so ji sliko njene rojstne hiše. Ko se je tovarišica Pelcova zahvalila za sliko, je povedala in obenem obljubila, da bo tudi v bodoče ostala zvesta kraju in šoli. Marija Kovačič, predsednica gradbenega odbora je poročala o pripravah in izvedbi gradnje. Nova šola je montažnega tipa ter ima štiri učilnice in večnamenski prostor, prostor za učiteljski zbor, kuhinja ter ostale spremljajoče prostore. Investitor gradnje je OS „Tone Žnidarič“, izvajalec gradbenih in montažnih del je Marles s

učencem in učiteljskemu zboru ostala nepozabna, so jim podarili lepo umetniško sliko. Zanj se je v imenu šole zahvalila Angelca Frasova, vodja šole in povedala, da novo šolo že krasi slika Julija Oslovnika.

S kulturnim programom so se izkazali mladi iz OS „Tone Žnidarič“ iz Ptuja, Trnovske vasi iz Vitomarc. Sledil je težko pričakovani trenutek: odprla so se vrata nove šole, v kateri se bo lažje učiti. Vsi obiskovalci pa so si v prostorih šole lahko ogledali razstavo „Trnovska vas včeraj in danes“, ki jo je pripravil Simon Petrovič iz ljudske in študijske knjižnice v Ptuj.

MG

Ob podelitvi zlate plakete občine Ptuj Janku Vogrincu v Stopercah

Foto: J. Bračič

Učenci so odprli vrata nove šole.

Pogled v notranjost šole.

ŠESTDESET LET JANKA GRDIŠE

Medtem ko sem kahal kavo, je prelistaval Komunisto, ki sem ga imel na mizi. Prebral je čestitke uredništva lista predsednika CK ZKS Francetu Popitu za 60-letnico in potegnil po belokranjsko: „Nisem vedel, da sva istih let. A veš, da sva februarja 1944 na Rogu pod isto streho spala.“ „Ja“, sem zamrmral iz kuhinje in brisal prekipelo kavo s štedilnika ter nekako spravil skupaj dve skodelici in postregel. Vedel sem, da si je v teh dneh nadel kriz in zanimala me je življenjska zgodba. Bil sem poslušalec in iz pripovedovanja povzemam naslednji zapis:

Rodil se je 30. julija 1921 v Črnomlju. Oče je bil črkoslikar in je, kot mnogo Belokranjcev, več let preživel v Ameriki. Janko je bil najmlajši od štirih otrok. Osnovno šolo je obiskoval v Črnomlju. Ker je bil glasbeno nadarjen, je mati želela, da bi se izšolal za organista. Glasba ga je sicer mikala, vendar ne delo orglarja. Šel je za trgovskega vajenca v Rakek, ko mu je bilo petnajst let. Izučil se je za trgovskega pomočnika.

Leta 1940 ni imel službe in je delal kot figurant pri trasiranju železnice Črnomelj—Vrbovsko. Tega leta je bil sprejet v SKOJ.

Leta 1941 so fantje po kapitulaciji stare Jugoslavije nabrali veliko orožja in municije od stare jugoslovanske vojske, vse to poskrili in pozneje dali partizanom. V Črnomlju je bila že julija 1941 ustanovljena partizanska četa, ki pa je bila že novembra razbita.

28. maja 1942 je odšel v gozd in postal borec 2. čete 1. belokranjskega bataljona.

Ne, da bi motil pripovedovanje, sem našel „špricarja“ s kvintonom, ki sta naju prijetno odžejala v tej vročini.

Pripovedoval je o akcijah, o mitingu, požganih vaseh, o violini, ki

borci takrat prepevali. Pri akcijah je bila violina nekoliko nerodna reč za prenašanje, saj je puška potrebovala obe roki. Violino je bilo potrebno v takih primerih na hitro skriti. Nekoč jo je skrili v jasli nekega hleva, ko so Italijani in „beli“ začeli s hajko. To je bilo spomladi 1943, ko jih je obiskal ko-

Janko Grdiša govori na partizanskem mitingu v KS Olga Meglič Ptuj, julija 1981

Foto: mš

mandant Franc Rozman-Stane. Takrat so Italijani požgali vas Topli vrh v Beli krajini. Zgoraj je tudi hlev, kjer je skrili violino, instrument je „začudo“ ostal nepoškodovan. Takšno srečo z goslimi je imel še večkrat. Ali so ostale za kakšnim drevesom, ali v visoki travi in podobno.

Od septembra 1943 do decembra 1944 je bil na politični funkciji v belokranjskem okrožju SKOJ. Od decembra 1944 pa je bil do konca vojne pri Oddelku za zaščito naroda (OZNA, ustanovljen 13. 5. 1944). Osvoboditev je dočkal v

Janko Grdiša (leži spredaj) leta 1944, ko je včasih puško zamenjal z violino

ga je nekaj časa spremljala v partizanih, o snidenju z materjo po kapitulaciji Italije, o težkih in včasih tudi prijetnih trenutkih.

V prvi akciji je bil, ko so napadli italijansko postojanko v Gorjančih. Kraj se imenuje Zajc, ki ni ravno vzpodbudno ime za junaško akcijo. Ni ga bilo strah, pri duši pa mu vendarle ni bilo prijetno.

Kmalu je postal minerec. Po hitrem postopku so ga usposobili za to delo. Na prvi minerski akciji je razstrelil tračnice na progi Črnomelj—Semič. Takrat ni vedel, da je s to akcijo vsaj za en dan odločil nasilen odhod svojih domačih, ki so jih Italijani odpeljali v taborišče na Rab. Do avgusta 1942 je bil minerec. Potem je postal borec Tomšičeve brigade. Ob koncu leta 1942 pa je šel v Belokranjski odred, ki je deloval na področju Bele krajine.

V odredu sta s soborcem — knapom iz Kočevja s svojim muziciranjem skrbela za dvig morale med borci in med belokranjskim ljudstvom. Janko je igral violino, knap kitaro. Hitro sta se naučila vseh partizanskih pesmi, ki so jih

Gradcu v Beli krajini. Po osvoboditvi je delal v organih notranjih zadev najprej v Sošanju, nato v Novem mestu.

Junija 1947 je bil delegiran za tri mesece v Ptuj. Takrat ni vedel, da bo v Ptuj ostal vso svojo delovno dobo. Avgusta 1958 je postal načelnik oddelka za notranje zadeve pri takratnem Obč. LO Ptuj. Na tem delovnem mestu je ostal do upokojitve, leta 1971.

Ni toliko govoril o svojem povojnem delu, omenil pa je, da so bila prva povojna leta za delavce notranjih zadev čestokrat težja kot v sami vojni.

Danes je svovlas, sicer pa še poln moči in poprime za vsako delo. V prijetni družbi pa rad prime v roko violino ali harmoniko in zaigra poskočno ali otožno narodno pesem in pesem s partizanskih mitingov, ko se spominja svojih vojnih tovarišev, padlih in še živelih in vseh tistih dobrih ljudi, ki so naši partizanski vojski pomagali do končne zmage.

Se dolgo naj zveni ta prijetna melodija z njegove violine.

V TREH LETIH ŠE 270 DRUŽBENIH STANOVANJ

Ptujska samoupravna stanovanjska skupnost, ki je investitor družbene usmerjene stanovanjske gradnje v občini, je pričela z gradnjo na območju Rabelje vasi-zahod. Arheologi so raziskali celoten kompleks, kjer bo v naslednjih petih letih zgrajena nova stanovanjska soseska. Tako je sproženih skoraj 20 hektarov zemljišče, stanovanjska skupnost pa pripravila vso potrebno dokumentacijo za gradnjo tako imenovanega kareja A. Tam bodo zgradili do leta 1983 tri blokovne enote s 270 stanovanji.

Znano je, da morajo po novem prosilci za stanovanje prispevati tudi del svojih sredstev. Naša strokovna služba je pripravila pravilnik o lastni udeležbi občanov in o kreditiranju stanovanjske gradnje, vendar zadnja seja skupščine stanovanjske skupnosti ni bila sklepčna, tako da ga še nismo sprejeli. V pravilniku je objavljena tudi preglednica iz katere je razvidno, da znaša lastna udeležba glede na dohodek bodočega stanovalec od enega pa do dvajsetih odstotkov.

kvadratni meter neto stanovanjske površine okrog 21.000 din. To je seveda izhodiščna cena, končna pa bo odvisna od tega, kako se bodo cene med gradnjo spreminjale.

Precej gradimo v Ptuj. Kako pa je z gradnjo na vasi?

„Gradnja na vasi...? Mistim, da stanovanjska skupnost skuša prislusniti nekaterim stvarim. Vendar konkretnih predlogov za gradnjo na vasi nismo prejeli. Nekateri krajevne skupnosti so sicer nakazale potrebo po gradnji, dokončnih predlogov pa niso dale.

vanjska skupnost opravlja dela v mestnem jedru. Za katere vzdrževalna dela gre?

„Vsako leto opravimo precej dela. Glede na naše možnosti — predvsem na obseg sredstev — ni mogoče urediti kar se da. Obnavljamo sode, strehe, kanalizacijo — to so posegi, ki veljajo precej denarja. Če pa jih ne opravimo, tudi stanovanj ne bo moč urediti v teh starih hišah. Vedeti moramo, da je vsak poseg opravljen le s soglasjem Zavoda za spomeniško varstvo.

Pred gradnjo je potrebno opraviti vsa zemeljska dela.

FOTO: I. kotar

Prek dva hektara zemljišče so že komunalno uredili, delavci GIP Gradis TOZD Gradnje Ptuj pa bodo pričeli s prvimi gradbenimi takoj, ko bodo pripravljena dela končana. Jože Skerlovnik, predsednik izvršnega odbora samoupravne stanovanjske skupnosti je povedal, da pripravljajo tudi dokumentacijo za ostala dva bloka. Predvidevajo, da bodo do konca tega meseca uredili vso potrebno dokumentacijo za gradnjo 270 stanovanj.

„Tudi sredstva pritekajo tako, kot smo planirali, čeprav je sistem financiranja spremenjen. Zbiramo en odstotek od bruto osebnih dohodkov za solidarnostno stanovanjsko gradnjo, ostala sredstva pa so iz čistega dohodka. Mislimo, da bodo tudi ostala sredstva pritekala po planu, če seveda ne bo preveč delovnih organizacij z izgubo.

Kako pa bo poslej s solidarnostjo?

„Tudi tisti, ki so upravičeni do solidarnostnih stanovanj, bodo morali plačati lastno udeležbo. Seveda pa bo njihova udeležba nekoliko manjša. V okviru občine smo morali solidarnost nekoliko zožiti, ker zbiramo sedaj v te namene manj denarja. Mislim, pa, da bomo lahko z zbranimi sredstvi nujne probleme rešili. Jasno pa je, da bodo lahko stanovanja, zgrajena s solidarnostnimi sredstvi, dobili le tisti občani, ki so take pomoči pri reševanju stanovanjskega problema res potrebni.“

Koliko pa bo stal kvadratni meter stanovanjske površine?

„Izhodišče za blokovno gradnjo metra neto stanovanjske površine je 18.890 din, medtem ko bodo ostali stroški znašali okrog 2.000 din po kvadratnem metru. Torej bi po teh podatkih sodili, da bo veljal

Tudi zemeljska dela, tik pred pričetkom gradnje, so že opravljena.

Foto: J. Bračič

Tudi mi mislimo, da je gradnja na vasi potrebna, vendar le tam, kjer je za to interes. Torej v tistih krajih, kjer bodo ljudje potem tudi stanovali. Če stanovanja zgradimo in ostanejo prazna, potem stanovanjskega dinarja nismo dobro naložili.

V tem času smo obnovili stanovanjsko hišo v Hrastovcu, prvi stanovalci se bodo vselili v začetku septembra. Z obnovami bomo nadaljevali tudi v drugih krajih, če bodo seveda v krajevnih skupnostih to želeli.“

Tudi staro mestno jedro je potrebno obnoviti. O tem se v občini že lep čas dogovarjamo, še vedno pa nismo tako daleč, da bi lahko pričeli z načrtno obnovo mestnega jedra. Vemo, da je za temeljito obnovo potrebnega precej denarja, zbiranje teh sredstev pa je potrebno urediti s samoupravnim sporazumom. Kljub temu stano-

Če se povrneva k novogradnjam je prav da poveste, koliko je v občini trenutno prisilcev stanovanj?

„Po zadnjih podatkih jih je skoraj 400. Z dograditvijo novih stanovanj se bo ta številka precej zmanjšala, predvidevamo pa, da bo precej prisilcev odpadlo tudi z drugih razlogov. Predvsem zaradi lastne udeležbe in višje stanarine. Nekateri prosilci namreč želijo dobiti večje stanovanje kot ga imajo sedaj in možno je, da bodo svoje odločitve zaradi navedenih razlogov spremenili.“

Lahko pa rečemo, da stanovanjskih problemov v celoti ne bo moč rešiti, saj bodo prihajale vedno nove družine, mlade, ki bodo stanovanje potrebovale. Mislim pa, da tako perečih stanovanjskih problemov, kot smo jih imeli doslej, kot jih nekaj še imamo, v naši občini z izgradnjo nove soseske, ne bo več.“

N. Dobljček

OB PRVEM PRAZNIKU KS HAJDINA

PRIREDITVE IN POBRATENJE

Osmega avgusta 1941 so se skojci in mladinci iz Hajdine odločili, da bodo odšli v partizane na Pohorje. V spomin na ta pomemben dogodek iz naše narodnoosvo-

avgusta v Bednji. Pobratenje nima pomena le za omenjeni krajevni skupnosti, temveč je velik prispevek k utrjevanju bratstva in enotnosti med jugoslovanskimi narodi

pomenu pa je nato spregovoril predstavnik pobratene krajevne skupnosti. Ob 35-letnici aktiva TVD Partizan Hajdina je o vlogi te organizacije pri razširjanju

aktiv TVD Partizan je podelil priznanja ob jubileju, ob koncu pa so najboljšim s športnih srečanj podelili pokale in priznanja (o tem poročamo posebej).

Podpisali so listino o pobratenuju

bodilne borbe in ljudske revolucije bodo v krajevni skupnosti Hajdina 8. avgust praznovali kot svoj krajevni praznik. Minuli teden so izvedli številne prireditve ob prvem prazniku.

S praznovanjem so pričeli v soboto 1. avgusta s sprejemom mladih gasilcev, ki so se udeležili evropskega tekmovanja. Naslednji dan so izvedli tekmovanje v streljanju z rračno puško, zvečer pa v prosvetni dvorani Hajdina revijo pevskih zborov in enodejanko Matil. V terek je šahist Danilo Polajžar odigral simultanko, dan kasneje so izvedli kolesarsko dirko po območju krajevne skupnosti, v petek zvečer pa kviz na temo NOB in ljudska revolucija.

Osnrednje prireditve so izvedli v nedeljo. Dopoldan je bila v lovskem domu Hajdina slavnostna seja skupščine in vodstev družbenopolitičnih organizacij KS Hajdina in sveta KS Bednja iz SR Hrvatske s katero so po slavnostnem govoru predsednika skupščine KS Hajdina Stefana Vidoviča podpisali listino o pobratenuju. Podpisala sta ju Stefan Vidovič in predsednik sveta KS Bednja Ivan Hočurščak. Drugi del pa bodo izvedli 30.

in narodnostmi. Gostitelji so se za tem s svojimi gosti in predstavniki DPO in skupščine občine Ptuj odpravili k spominskemu obeležju iz NOB v bližnjem gozdu na Zgornji Hajdini. Medtem ko je bila seja, so se mladi iz pobratenih krajevnih skupnosti srečali na nogometnem polju, potekala pa so tudi medsebojna srečanja nogometnih ekip aktiva TVD Partizan Hajdina ob 35-letnici te telesno-vzgojne organizacije. Pred zaključno popoldansko prireditvijo so izvedli tudi tek mladih po območju krajevne skupnosti.

Popoldansko prireditve, bila je na lepo pripravljeno nogometno igrišču, so ob navzočnosti velikega števila krajanov in gostov s himno pričeli združeni domači pevski zbori in godba na pihala iz KS Bednja. Za tem je delegacija ponesla venec k spominskemu obeležju na OŠ Hajdina, o pomeni praznika, dosedanjem razvoju krajevne skupnosti, ki šteje 3696 prebivalcev v sedmih vaseh in petih ulicah ter o prihodnjih nalogah na je zbranim govoril predsednik skupščine KS Stefan Vidovič. Se zlasti je izpostavil pobratenje in sodelovanje s krajani Bednje, o

Osnrednja prireditve je bila na igrišču, posebej pripravljenem za to priložnost

množično telesne vzgoje govoril predsednik Karel Robiščak in se krajanom ter aktivnim članom zahvalil za sodelovanje, delo in pomoč. Po krajšem kulturnem programu, sodelovali so pevski zbor GD Hajdoše in mladinke OO ZSMS Gereča vas, so izvedli drugi del podelitve priznanj (prvi je bil na dopoldanski slavnostni seji),

vse prireditve so bile dobro pripravljene in obiskane, zatakala se je le pri centrskem gasilskem tekmovanju. No, letošnje izkušnje bodo pravgotovo koristno uporabili pri pripravi in izvedbi drugega krajevnega praznika.

Tekst in foto: I. kotar

REGISTRACIJA NOVIH KOLEKTIVNIH POGODB

Pri obrtnem združenju Ptuj nadaljujejo z aktivnostmi pri obravnavi nove kolektivne pogodbe, katere registracija mora biti izvedena v mesecu septembru. Veliko dela pa ima v tem obdobju združenje z zbiranjem interesov obrtnikov za izobraževanje potrebne kadra — prej vajencev. Dosedaj namreč ni bilo razjasnjeno kdo sklepa pogodbo o izobraževanju obrtnega kadra. Zato si prizadevajo, da bi pri vseh obrtnikih, ki imajo pogoje za izobraževanje kadra v obrti, dobijo potrebe, ki se po tem prek obrtnega združenja, potrdijo s pogodbo za posamezno interesno skupnost. Zakon o svobodni menjavi dela na področju vzgoje in izobraževanja namreč določa, da so se tudi samostojni obrtniki in pri njih zaposleni delavci glede na svoj pretežni interes za usmerjeno izobraževanje, dolžni kot uporabniki združiti najmanj v eno posebno izobraževalno skupnost.

Predlaga se tudi, da vsako obrtno združenje ugotovi za vsakega člana, za katero od posebnih izobraževalnih skupnosti ima največji interes. S tem je omogočeno delovnim ljudem s področja obrti, da zadovoljujejo svoje pravice v zvezi z usmerjenim izobraževanjem. MG

KLUB BRIGADIRJEV „FRANC BELŠAK-TONE“ PTUJ

NAŠI UDARNIŠKI DNEVI 1977 — 1981

Ideja o udarniških dnevih aktivnih udeležencev mladinskih delovnih akcij je vznikla v letu 1977, ko smo se brigadirji — veterani zavestno odločili, da bomo z udarniškim delom ob 8. avgustu — prazniku občine Ptuj počastili spomin na padle borce za svobodo. Tako smo leta 1977 prvič vključeni v program prireditve v počastitev občinskega praznika in tudi prvič delali skupaj z brigadirji mladinske delovne akcije „Slovenske gorice 1947“. Delali smo na izkopu jarka za regionalni vodovod na odseku v Podvincih, pridružili pa so se nam tudi brigadirji — veterani iz Maribora.

Prvi udarniški dan nas je trdno povezal, zato smo se odločili, da bomo vsako leto organizirali po en udarniški dan v počastitev spomina na padle junake Slovenskogoriške Laskove čete. V letu 1979 nam je po večletnih prizadevanjih le uspelo ustanoviti Klub brigadirjev „Franc Belšak-Tone“ Ptuj in sprejeti pravila. V letu 1980 smo organizirali kar štiri udarniške dneve na mladinski delovni akciji „Slovenske gorice '80“, v tem letu pa organiziramo že tretji udarniški dan na rezni mladinski delovni akciji „Slovenske gorice-Haloze '81“.

Za nekatere bo udarniški dan ob letošnjem občinskem prazniku pomenil že majhen jubilej, saj so v

naših vrstah tovarišice in tovariši, ki bodo 15. avgusta 1981 opravili že svoj deseti udarniški dan za majhen delovni jubilej, pa vendar ta podatek govori o visoki zavesti posameznih članov Kluba brigadirjev

delež k napredku manj razvitih območij ptujске občine, Haloze in Slovenskih goric, da bi tudi v te kraje čimprej pritekla zdrava pitna voda. Udarniški dnevi na mladinski delovni akciji „Slovenske gorice-Ha-

venske gorice. Vsi dosedanja udarniški dnevi so v pravem pomenu besede kalili tovarštvo in prijateljstvo med člani kluba brigadirjev in brigadirji današnjih dni v duhu svetlih tradicij mladinskega prostovoljnega dela iz povojnih dni obnove ter graditve naše socialistične domovine. V obdobju od 1977 leta pa do danes se je v ptujskem klubu brigadirjev formirala udarna skupina aktivnih članov, ki se udeležujejo prav vseh akcij po programu dela Kluba brigadirjev „Franc Belšak-Tone“ Ptuj. Med njimi srečamo udeležence mladinskih delovnih akcij iz povojnih let in današnjih dni, od najmlajših do najstarejših, pa vendar med njimi ne opazimo nekih posebnosti. Pristno brigadirsko tovarštvo je izoblikovalo enoten brigadirski kolektiv, ki ga združuje delo in tovarštvo, kolektiv, ki v svoje vrste vabi vse aktivne udeležence mladinskih delovnih akcij 1946—1981.

Udeležence mladinskega prostovoljnega dela 1946—1981 vabimo, da se v soboto 15. avgusta 1981 udeležijo desetega jubilejnega udarniškega dneva članov Kluba brigadirjev „Franc Belšak-Tone“ Ptuj, ki ga posvečamo spominu na padle borce za svobodo in zmago socialistične revolucije. Zbor je ob 6.30 uri v Ptuj na Trgu mladinskih delovnih brigad!

FB

Člani ptujskega kluba brigadirjev v udarniškem dnevju, julija 1981 v Halozah. Marija Sprah, graditeljica mladinske proge Samac—Sarajevo 1947 na čelu kolone

Foto: JOS

„Franc Belšak-Tone“ Ptuj, ki niso prišli v članstvo ptujskega kluba brigadirjev zato, da bi bili deležni nekih posebnih ugodnosti, ampak v prvi vrsti zato, da bi s svojim prostovoljnim delom prispevali svoj

loze“ pomenijo za vse aktivne člane ptujskega kluba brigadirjev posebno doživetje ob delu in srečanjih z mladimi brigadirji, ki prihajajo iz raznih krajev Jugoslavije gradit vodovod za Haloze in Slo-

VESELI DAN NAŠIH VASI

Koordinacijski odbor za kulturo, izobraževanje in družabno življenje krajanov pri KK SZDL Heroja Lacka Rogoznica je v nedeljo 2. avgusta delovne ljudi in občane povabil na družabno prireditev Veseli

Z razstave ročnih del

Tekst in foto: I. kotar

dan naših vasi Podvinci 81. V okviru srečanja so si občani v gasilskem domu lahko ogledali zanimivo razstavo ženskih ročnih del, to pa je bilo edino vredno ogleda, saj je vse drugo ostalo le pri domači veselici.

RAZVODNICE

V juliju je bilo v Pekrah pri Mariboru na usposabljanju v vojaških veščinah 22 deklet mladink prostovoljk v enotah teritorialne obrambe iz ptujске občine.

Čin razvodnice so dobila naslednja dekleta: Suzana Mohorko, Dušanka Gegič, Mija Ivanič, Tatjana Brezar, Frančka Fieršek, Alenka Bežjak, Milena Čuš, Majda Horvat, Jana Hvalec, Olga Kmetec, Marjana Jurič, Nataša Knupleš, Darinka Kovačec, Miroslava Kos, Romana Matjašič, Andreja Mohorko, Ksenija Peternel, Meta Potočnik, Kristina Šrajner, Jelka Vajd in Ivanka Vidovič.

Vsa dekleta so lahko ponosna, saj so prve kandidatke, ki so dobile čin razvodnice.

J. Hvalec

SO BILE 300-DINARSKÉ KAZNI UPRAVIČENE

KDO IMA PRAV V TEM PRIMERU

Dva primera sta mi prišla na uho, gotovo je bilo podobnih neupravičeno kaznovanih soferjev še precej, precej so jih miličniki tako po nedolžnem „olajšali“ za 300 dinarjev, kolikor po novem zakoniku plačujemo za napačno parkiranje.

Na začetku Bežjakove ulice v Ptujju stoji znak, ki prepoveduje parkiranje in ustavljanje v dolžini tridesetih metrov, dovoljuje pa ustavljanje oziroma parkiranje vozilom, ki skrbijo za dostavo blaga v tamkajšnje trgovske lokale. Voznik je pustil svoje vozilo precej višje od 30-metrskega pasu v prepričanju, da je ravnal pravilno, saj si je iz časov opravljanja soferskega izpita dobro zapomnil, kaj pomeni opisani prometni znak. Na njegovo presenečenje ga je ob vrnitvi čakala ob avtomobilu miličnica in vljudno zahtevala tristo dinarjev. Ker je voznik

Prometna znaka, ki sta mnoge olajšala za 300 dinarjev.

Prvi v Bežjakovi in drugi v Krempljevi ulici. Foto: I. k.

protestiral, mu je prav tako vljudno objasnila, da pomeni znak prepovedano ustavljanje in parkiranje na desni strani ulice po vsej njeni dolžini, dopolnilna tabla pa dovoljuje parkiranje vozilom za dostavo. Ker je zagrozila tudi s sodnikom za prekrške, je voznik zaradi „sljubega miru“ plačal; plačalo pa je še nekaj drugih voznikov.

Drugi podoben primer poznam iz Krempljeve ulice. Tam je prepovedano ustavljanje in parkiranje v dolžini 20 metrov. Tako je tudi tu voznik (drugi seveda) parkiral v dobri veri, da je ravnal prav, ob povratku pa je našel listek s pozivom, da plača kazen zaradi napačnega parkiranja. Ker se mu je zdelo, da gre za pomoto, je šel k dežurnemu miličniku in vprašal, s čim je povzročil prometni prekršek. Ta pa ga je zavrnil, češ da nima vozniške etike, da mu oni niso dolžni dajati pojasnil, vsa njegova pravica je, da plača kazen. Vozniku spet ni preostalo drugega, kot da je plačal, kaj si je mislil o etiki pa si lahko mislimo.

O tem sem se pogovarjal s številnimi ljudmi, čudno ravnanje miličnikov v zvezi s tem se je že razvedelo po Ptujju, marsikdo doda še kakšen svoj dožvljaj. Vsi smo za red, predvsem ko gre za promet, neupravičeno odmerjenih kazni pa le ne mislimo plačevati. Vsi se moramo ob delu nenehno izobraževati in izpopolnjevati svoje znanje. Če ne poznamo pomena prometnih znakov, vzemimo v roke knjigo s cestno prometnimi predpisi!

JB

NAJNOVEJŠE ARHEOLOŠKE NAJDBE V PTUJU

PRAZGODOVINSKA PLAST, DVE ANTIČNI STAVBI, ŽGANO RIMSKO GROBIŠČE

Tudi v teh poletnih mesecih arheologi „razkopavajo“ novi Ptuj in odkrivajo ostanke starega. V zadnjem času so našli nekaj zanimivih najdb iz prazgodovinskega in antičnega obdobja.

Mira Strmšek-Gulič, ki vodi delo na območju CSUI in je specializirana za prazgodovino, nam je povedala: „Pod antično plastjo smo našli na prazgodovinske najdbe iz kasnega obdobja neolitika oz. mlajše kamene dobe, ki se nadaljuje v kasnejšo bronasto dobo, kar dokazujejo najdbe iz lončenine z bogato ornamentiko in posamezni

rob naselbine, sledimo namreč zadnji liniji lesenih kolov, elementov stanovanjskih objektov, manjka nam samo še na vzhodni in severovzhodni strani. Obseg eneolitike in bronastodobne naselbine je bil verjetno zelo velik — približno 3400 kv. m, točno pa se trenutno še ne da ugotoviti.

Najstarejše so keramične posode — končki z razširjenim vertikalnim ročajčkom, strgalca in nekaj sekiric iz serpentina. Posebno lep je primerki iz belega kamna — drobna, glajena sekira, rezilo je izredno

Večina na tem območju — ob CSUI, ki so jih odkrivali zdaj, je bila oropana.

Roparji so pobrali grobne pridatke, prav nemilostno pa so ravnali tudi s posmrtnimi ostanki „neposredno prizadetih“, tako da niso redki grobovi, v katerih je bilo najti od skeleta recimo samo noge ali pa nekaj drugih, poljubno nametanih kosti. Torej kult mrtvih že takrat ni bil več poseben trden.

Ivan Tušek iz Zavoda za spomeniško varstvo Maribor, nadzoruje izkopavanje antičnih najdb v Ptujju je povedal, da delajo

so tudi grobovi, vkopani v rumeno ilovico in nižje od samih temeljev antičnih stavb — po pridatkih (čebulčaste fibule) se dá sklepati na 4. stoletje.

K tema dvema stavbama spada tudi 8 peči za žganje keramike, vodnjaki in jame, v katerih so mešali glino.

Pribl. 80 m severno od antičnih stavb so našli žgano rimsko grobišče. Za razliko od ostalih grobišč, kjer so bili navadno mešani — torej skeletni in žgani grobovi, so na tem grobišču samo žgani. So različnih vrst, od prosto vkopanih žar, ki so

Pogled na skeletni grob

predmeti iz kamna. Posebno nas preseneča eneolitika plast, ki je izredno izrazita in obsega približno 200 kv. m, močnejša pa je potem pozno-bronastodobna, ki prikazuje enkratne najdbe na področju Slovenije, kjer prav ta faza doslej še ni bila odkrita.

Našli smo keramiko z ornamentiko vtisa in vrezov, kamnito orodje — sekire iz serpentina, strgalca, praskalca, dleta... Z deli nadaljujemo proti Grajeni, kjer bo potekal vodovod in mislimo, da smo z današnjim dnevom našli na

dobro ohranjeno, medtem ko je zgornji del okrušen.

Izven stanovanjskega objekta so bile še tri in spadajo verjetno k mlajši kameni dobi. To so bile peči za kurjenje, vendar pa so bile toliko odmaknjene, da niso ogrožale nobenega objekta.

Kontinuiteta naselitve se opaža še v mlajša obdobja kasne bronaste dobe, tu smo odkrili grobne najdbe na prostoru sedanje stavbe, večji del jih je pa še pod zemljo; tako da gre naselitve od pribl. 2000 do 900 pred našim štetjem.”

Pridatki v rimskem grobu (steklena solznica, fibula, ogrlica, vrč)

od aprila in sicer nadzorujejo gradnjo in izvajajo arheološka izkopavanja na prostoru od CSUI do Dijaškega doma in Rabelčje vasi — zahod.

Najnovejša odkritja so ostanki dveh antičnih stavb in rimsko žgano grobišče na najsevernejšem delu trenutno nadzorovanega terena v Rabelčji vasi zahod.

Od antičnih stavb so ohranjeni ostanki temeljev, ki so bili pod nivojem hodne površine, v njih so našli primerke antične keramike, novce, steklo in podobno. Najdeni

dostikrat pokrite s kakšno drugo posodo, do žganih grobov v skrinjah, kjer je bila žara obložena z rimsko opeko in sicer v obliki škatle (skrinje), ali pa v obliki šotora. Grobišče še ni raziskano, podrobneje se bodo ukvarjali z njim v drugi polovici avgusta.

Skupno so arheologi opravili nad 6000 kv. m nadzora nad zemljiščem, s sondiranjem in zaščitnim izkopavanjem pa so sprostili nad 4600 kv. m.

Danica Petrovič

Nekaj lepo ohranjenih keramičnih posod

Mira Strmšek-Gulič, arheologinja

Ivan Tušek, arheolog

SLOVENSKA BISTRICA

PRETESNO KRIŽIŠČE

Križišča cest v občinskem središču Slovenska Bistrica postajajo v zadnjem obdobju pravi prometni zamašek, tako za tiste, ki potujejo skozi to mesto kot za tiste, ki cestne prometnice koristijo vsak dan tudi po večkrat. Težava je toliko večja, ker je skozi središče mesta speljana republiška cesta, ki kljub hitri cesti ni veliko razbremenjena, glede na promet za kakršnega je bila ob rekonstrukciji predvidena.

Križišče Titove in Kolodvorske ceste črna točka bistriškega prometa.

Težave mestnega prometa pa so se povečale, ko so avtobusno postajališče preselili na novo lokacijo, na staro železniško postajo, do katere pa še vedno ni zgrajena cesta, ki bi zagotavljala enostavnejši dovoz in odvoz avtobusov. Dnevno jih na postajo in s postaje v Slovenski Bistrici odpelje kar veliko število. Vsi pa morajo na postajališče skozi ozko križišče Titove in Kolodvorske ulice, ki je vse prej kot primerno opremljeno za tako velik promet.

Svet za prometno vzgojo in preventivo pri skupščini občine Slovenska Bistrica je na ta problem že nekajkrat opozoril, vendar je vse ostalo le pri tem. Vozniki avtobusov, tovornih in osebnih vozil pa ob srečanju s tem križiščem nimajo prijetnih občutkov varne urejenosti prometa. Besedilo in posnetek: Viktor Horvat

Prizadevni brigadirji ZMDA Suha Krajina 81

V začetku tega meseca sem obiskal v brigadirskem naselju v Žužemberku na Dolenskem prizadevne brigadirje tretje in ob enem zadnje izmene brigadirjev, kateri sodelujejo na tej letošnji ZMDA Suha Krajina 81.

Tretja izmena brigadirjev je pričela z delom 2. avgusta, delala pa bo do 31. avgusta. Na tej veliki zvezni mladinski delovni akciji na Dolenskem sodelujejo naslednje mladinske delovne brigade: ORB — Moša Pijade iz Krive Palanke, ORB — Ivo Lola-Ribar iz Čapline, MDB — Franc Planinc-Frenk iz Kopa, pionirska brigada — Alma Vivoda tudi iz Kopa, ORB — Svetozar Markovič iz Svetozareva in brigada Branovčanč iz Maribora.

Skupno število brigadirjev, ki delajo v tretji izmeni je 260. Požrtvovalni brigadirji trenutno pridno vihtijo krampe in lopate na več deloviščih na Dolenskem pri izkopu primarnega vodovoda in rekonstrukciji cest na območju Novega mesta, Trebnjega, Grosuplja in Kočevja.

Brigadirji bodo v tretji izmeni opravili načrtovano delo v vrednosti 3 do 4 milijone dinarjev. Potek samih del, ki jih izvajajo brigadirji na vseh deloviščih teče zelo dobro in po planu.

Domači vsaki dan v popoldanskem času potekajo v brigadirskem naselju v Žužemberku med brigadirji in brigadami kot tudi med domačini raznovrstna kulturna in športna srečanja ter raznovrstne prireditve. Ob zaključku ZMDA Suha Krajina 81 pripravljajo brigadirji tudi bogat kulturni program na katerem bodo prisotni tudi vsi brigadirji predhodnih dveh izmen in domačini.

Zlatko Novak

OSTAL BOŠ VEDNO Z NAMI

Hudo nam je bilo ob misli, da smo izgubili najboljšega prijatelja, ki ga je imela rada vsa mladina. In ne samo mladina tudi veliko drugih ljudi, saj je opravljal poklic, ki je zahteval veliko prijaznosti in vljudnosti. To je bil ALBIN POLANEC.

V soboto 1. avgusta nam ga je kruta usoda iztrgala iz naše sredine. Skupaj smo bili na nogometni tekmi, ki je bila v Pobrežju med ženskim ekipama. Verjetno ni bilo nikogar, ki bi lahko bolj vneto na igralnem vzpodbujal dekleta pri igranju. Po končani tekmi in podelitvi priznanj nas je novica, da se je Albin ponesrečil, globoko prizadela.

Le nekaj minut kasneje je nekdo z boječim glasom, kot da si ne upa povedati rekel: »Albin je mrtev.« Ali je to res? Nastal je molk, glasba je utihnila, ekipe, ki so se veselele zmage so nemo povesile pogled v tla. Vse je bilo tiho, le tu in tam si slišal vprašanja: Ali je to res, saj to ni mogoče, to je gotovo rekel kdo kar tako, Toda nihče ne bi rekel tako globokočutno krute novice, če ne bi bila resnična.

Nemo smo drug za drugim odhajali z igrišča, kot da je nesreča prizadela nas vse. Tudi tisti, ki ga niso poznali, so kmalu zvedeli kdo in kaj je bil, saj je bil veseljak, ki ga je treba dandanes iskati. Težko nam je bilo iti skozi Videm, saj smo vedeli, da se ne bomo mogli izogniti kraju, kjer je kruta usoda vzela življenje Albinu. Koraki so nam postajali vse težji in počasnejši. Na licih vseh, ki so stali na kraju nesreče, je bila žalost, tekle so solze — solze žalosti.

Domov smo se vračali vsi potrti. Nedeljsko jutro nas je prebudilo, obsijano s soncem, toda v nas ni bilo nič veselja, v mislih smo bili še vedno na kraju nesreče, še vedno smo videli razbitine, miličnike, ki so takoj po nesreči posredovali, ljudi, ki so stali nemo in tožno. Ponedeljek pa nam je trgal srca. Mladina se je pričela zbirati nekaj po dvanajsti uri, da bi pospremila Albinovo truplo na zadnji poti. Po tretji uri so mladi iz vse krajevne skupnosti držali častno stražo. Prihajale so delegacije od vse-povsod. Sprevod je bil dolg obdan svetjem. Solze žalosti so tekle polico. Govori so bili dolgi in boleči. Pesmi, ki jih je ob grobu zapel moški pevski zbor iz Ptuja so izzvenele žalostno. Dan je bil tih, občani so nemo hodili po Vidmu kot da se je zgodilo nekaj strašnega. Še oblaki so bili videti žalostni.

Kaj nam je pomenil Albin? Kdo je bil, da ga je mladina imela tako rada? Bil je fant preproste narave, zmeraj vesel, nikoli ni rekel besede, katero bi lahko prizadel človeka. Radi so ga imeli starši in sestra, še rajši pa ga je imela mladina. Pomagal je vsakomur, ki je bil v stiski.

Nihče ni mogel verjeti, da je zares mrtev. Danes, ko nam ostajajo še pomini nanj, nam je hudo. Albinu bomo ohranili v spominu takšnega človeka, kot smo ga poznali, veselega, družabnega, nasmejanega, pripravljenega pomagati kjerkoli. Ostal bo to, kar je v resnici bil.

Mladi, ki so ga imeli radi

PLANINE IMAJO SVOJ ČAR

Prejšnji teden so mladi iz CSU šli na tridnevni planinski izlet, ki se je pričel 26. julija. Ob 9. uri smo se z vlakom podali do Jesenic, od koder smo se peljali z avtobusom do Begunj, od tam pa smo nadaljevali pot do Roblekovega doma. Tam smo tudi preспали. Oskrbniki so nam postregli s toplim čajem in večerjo. Ko je začel

smo si pripravili malico, pogasili ježo, stlačili v nahrbtnik odvečno obleko in se znova podali na pot. Za hipec smo se ustavili med skalovjem in opazovali garnse, kako so poskakovali iz skale na skalo. Nekaj po tretji uri popoldan smo prispeli na Stol.

Zelo smo bili presenečeni, ko smo ob pogledu v dolino zagledali

spregovorili kakšno besedo, pomagali smo si tudi s kretinjami.

Na Stolu smo prenočili, naslednje jutro pa smo se ob pol šestih podali na pot. Zelo lepo se je v jutranjem prebujanju videl Triglav, ljubljanska in kranjska kotlina sta bili prekriti z meglo, le tu in tam se je videl kakšen visok vrh, ki se je iz megle dvigal kot osamljen

na železniško postajo. Ob pol sedmih zvečer nas je vlak popeljal do Ljubljane, kjer smo morali čakati na vlak še do pol devete ure. Na Ptuj smo prispeli malo pred polnočjo.

Moram priznati, da je bil planinski izlet zares lep. Organizacija je bila dobra. Zanj pa je poskrbel Jože Čič, ki nas je varno

Mladi iz CSU na izletu v planinah

pihati mrzel veter, smo se odpravili spat.

Drugi dan smo se odpravili po skalah in malo daljši poti do Stola. Dan nam je bil zanimiv, saj smo hodili po precej težavni poti. Videli smo veliko planinskega cvetja, med drugim tudi encijan in planiko. Tu in tam smo se ustavili, da

kako se je v soncu bleščalo Blejsko jezero, iz daljave nas je pozdravljala Vindgar in vasi, ki ležijo pod Stolum. Ker smo v koči prispeli rano, smo se skupaj z drugimi, ki so bili v koči podali na vrh. Med planinci je bilo precej Nemcev, Avstrijcev, Italijanov, in tudi Ni-zozemcev. Tu in tam smo z njimi

Od desne: Aleš, Zlatko in Miran so se od Valvasorjevega doma podali na Triglav

otok. Tretji dan smo v planinah prvič videli ovce. Sicer smo dan prej že videli krave, ki so se pasle po planinskih pašnikih. Zadnji dan našega sprehajanja po planinah smo se ustavili še na Pristavi, od koder smo se podali še na Valvasorjev dom. Tam smo ostali na počitku dve uri, nato pa smo odšli

vodil po planinskih poteh. Izleta se je udeležilo 17 planincev. Ko smo se vračali domov, smo bili vsi dobre volje, zato smo si z dobro voljo in pesmijo, tudi utrujenost uspešno preganjali.

Besedilo in posnetki: J. Hvalec

NA POTI SLOVENSKE KOLESARSKE TRANSVERZALE

SREČANJE V PTUJU

V Ptuj, smo pretekli petek (7. avgusta) srečali pet kolesarjev iz Kranja, ki so se podali na potep po Sloveniji, kratek po času, dolg pa po kilometrih. Miran Zupančič, strojni inženir v kranjski Iskri Elektromehaniki, Drago Janša, diplomirani elektro inženir v PTT Kranj, Boris Grabec, delovodja v Tehnični bazi AMZS Kranj, Vojko Mizgec, avtomehaničar v AMZS Kranj, ter Slavko Dežman strugar v Iskri Elektromehaniki, so se podali na prvacati kolesarski maraton.

Večina, se s kolesarstvom ukvarja po tri leta, le Slavko Dežman, je že pravi veteran, saj mu je kolo kot najljubše prevozno sredstvo, že deset let. Pravijo, da so rekreativci, sicer člani SD Kokrica in SD Jakob Stucin Hrastje pri Kranju, srednjih let, stari od 29 do 39 let. Hodimo na vse večje maratone, okrog Pohorja, Po poteh Titove mladosti—Kozjanskem, Po pomnikih padlih borcev v Hrastju, Dražgoše, Vrlič, kolesarske trime. Tako smo se srečali na tovrstnih kolesarskih prireditvah in se odločili, da kam gremo skupaj. Sedaj smo na poti „Slovenske kolesarske transverzale“, ki je dolga tisoč kilometrov in poteka po vsej Sloveniji. Vodi iz Ljubljane, prek Kranja—Kranjske gore—Vrliča—Bovca—Nove Gorice—Kopa—Črna gora—Postojne—Cerknice—Kočevja—Novega mesta—Dvora—Rogaške Slatine—Ptuja—Murske Sobote—Radence—Maribora—Dravograda—Slovenj Grad-

ca—Kop—Velenja—Soštanja—Vrnskega—Kamnika—nazaj v Ljubljano. V programu je tudi osvojitve petih gorskih vrhov: Sorca, Korenjsko sedlo, Pokljuka, Kope na Slovenj Gradcem in najza-

Kolesarji ob kratkem postanku v Ptuj

(foto J. B.)

hitevniji Vršč s 1611 metrov nadmorske višine. Zbrati je treba pet žigov gorskih vrhov in osmih vmesnih kontrolnih postaj.

Za pot je predvidenih 7-8 dni, mi bomo to „turo“, zaradi časovne stiske

prevozili v petih dneh. Kolesarsko transverzalo vozimo v dveh etapah, prav zaradi pomanjkanja časa, ob koncu tedna, od petka do nedelje. Prvo etapo smo delali na zahodno stran Slovenije iz

Soboto, Radence, Maribor, Dravograd, Kope, Celje in nazaj v Kranj,“ so povedali. Dejali so, da je bila pot za drugi etapi lažja, kot na prvi. Z vremenom niso imeli težav, pravijo, da je izredno naklonjeno, čeprav je vročina. Malo se pošaljijo in eden izmed njih reče, da dežuje tam, kjer jih ni. V prvi etapi so pripeljali vedno na svež teren, po deževju. Med potjo se ustavijo na 50-60 km, odvisno od potrebe posameznika. Dnevno prevozijo do 280 km, v 4 urah pa do 540 km.

Na vprašanje, če bodo postanek v Ptuj izkoristili, tudi za ogled mesta, ali samo za počitek, je Miran Zupančič povedal, da so predvidevali, saj je rojen v Ptuj in je v njem živel 15 let, vendar nimajo časa, ko drvijo skozi pokrajino. Izkoristijo, kolikor dopuščajo možnosti, priložnost, da se malce ogledajo kraje, skozi katere potujejo. V šali pravijo, da je to odvisno od klancev, cest in sapa. „Letos smo prevozili od 2000-3000 km, vozimo, ko imamo čas, odvisno pa je tudi od vremena, če se le da hitro skočimo na kolo. Koristim prispevek k stabilizaciji, ne porabimo nič bencina, pa k zdravju in prijateljem počutju. Pozimi se ukvarjamo s smučarskimi teki, tako, da smo aktivni vse leto. Kondicije imamo dosti in bomo zmogli napor. Kolesarstvo nas je zblizalo med seboj, prej se ne pozna nismo. Tako srečujemo nove prijatelje, spoznavamo nove kraje. . .“

Drago Papler

ZRNO DO ZRNA POGAČA . . .

Pot me je zanesla na tovrstno železniško postajo v Ptuj. Pa ne slučajno. Tja sem se napolnila, ker sem se hotela prepričati, če je res kar govori ljudje. Res je. Ob tovrstnih vagonih na odstavnem tiru in ne samo tam je polno razspane koruze.

Lansko leto smo bili boj pod geslom: „Nobeno zrno ne sme ostati na polju.“ Organizirana je bila široka družbena akcija. Zagodilo nam je izredno slabo jesensko vreme, odpovedala je vsa mehanizacija. Boj je bil hud. Danes pa žal ugotavljam, da ta boj izgublja svojo pravo vrednost tudi na železniški postaji.

Od raztresene koruze se hranijo jate golobov.

Razumljivo je, da je razkladanje razsute koruze težko delo, da se je pri tem nekaj razsuje. Ne morem mimo dejstva, da tu ni moč nekaj pomagati. Če razkladalni stroj kje pušča koruzo, je potrebno tam postaviti posodo in zaveza dobi takoj drugačni videz.

Ne vem kje je razlog za takšen odnos. Če je kriva zastarela mehanizacija, jo je treba zamenjati. Če so krivi nizki OD zaposlenih, je potrebno urediti tudi to. Skratka potrebno je poiskati in odpraviti vzroke za takšen odnos do koruze, kajti koruzo je hrana. Izgovor, da bijejo boj s časom nima osnove, kajti isti vagoni so bili na istem mestu tudi naslednji

dan. Zakaj, ne vem; vem pa in to zagotovo, da nam ta koruzna manjka. Dejstvo pa je, da se tu redijo jate golobov, ki lahko postanejo ali pa so že prava nadloga.

Bomo začeli razmišljati o varčevanju s hrano, ko bomo že lačni? Ne, takrat bo prepozno. Na to moramo misliti že danes, saj je že itak zelo pozno. Iz dneva v dan ugotavljamo, da je preskrba trgovskih polic vedno težja, mi pa kar

naprej po starih kolesnicah in mirno čakamo, da nam bo na policah zmanjkalo kruha.

Nehote se mi utrne misel, če je veljalo geslo pri spravi, zakaj ne bi tudi na postaji: „Nobeno zrno naj ne ostane pod vagonom.“ Prepričan sem, da se bodo strinjali z menoj vsi, ki jim ni vseeno kakšen odnos imamo do hrane.

Besedilo in posnetek: Maks Menoni

PRVIČ NA AKCIJI

V nedeljo, 19. julija 81, smo se odpravili na MDA „Brkini 81“ pionirji iz Maribora in Ptuja. V Tatre, kjer je naselje te akcije, smo prispeli prvi. Kmalu so prispeli še mladinci iz Ljutomer, Nove Gorice in dekleta ter en fant iz ostale Slovenije, ki so sestavljali brigado RK. V treh tednih smo dodobra spoznali in občutili brigadirsko življenje. Spoprijateljili smo se med seboj ter z drugimi brigadirji. Bili smo najmlajši in smo imeli program življenja na akciji prilagojen našim sposobnostim. Vstajali smo ob šestih. Na delovišču smo delali štiri ure. Popoldan, v naselju smo sodelovali v krožkih, pisali prispevke za bilten, risali stenčase, igrali rokomet, nogomet ter odbojko in badminton. Veliko smo prepevali in včasih tudi zabušavali sladoledom v rokah. Ob prostih dnevih in ob popoldnevih smo hodili na izlete. Obiskali smo Lipico, Portorož, Skočjanske jame. Najlepše je bilo 21. julija 81, ko smo šli na odkritje spomenika Edvardu Kardelju in svideli Sergeja Kraigherja. Ob večerih smo imeli kvize, taborni ogenji, obiskala nas je Mateja Koležnik. . . lepo je bilo ko smo organizirali disco, ali pes. Ob plesanju kola se je razvijalo bratstvo med nami.

Dnevi so hitro minevali. Ob slovesu smo se jokali. Ko smo se v Mariboru poslovili od naših novih, dobrih prijateljev, smo si skozi zavese solz mahal v slovo. Zatrdu vemo, da se bomo še srečali. Na akciji! Do takrat si bomo pisali. Drugo leto bomo spet skupaj izgrajevali domovino. In ne samo mi! Z nami bodo tudi drugi pionirji. In spoznali bodo, da ni potrebno leto, ampak samo trije tedni, da postanemo nepozabni tovarši.

Janja Pičenko, OŠ Markovci

NAČRTI IN ŽELJE GD ZABOVCI

Mislím, da bralec Tednika ni potrebno posebej predstaviti naše vasi, vendar bom navedla nekaj obrobni, prav nič statističnih podatkov. Zabovci so srednja velika vas, ki s svoje lege nekako spreminjajo tok reke Drave oz. njeno akumulacijsko jezero za hidroelektrarno SD 2. Vas je iz svojega jedra sicer izprožila tudi nekaj „krakov“, ki jim je ljudska modrost in tradicija dala tudi posebna domača imena, toda o tem bi bilo mogoče spregovoriti ob kaki drugi priliki. Zabovci spadajo v KS Markovci na zahodu pa mejijo s Spuhljo, kjer so pred 37 leti padli tudi nekateri Zabovčani, tedaj kurirji NOV. Po abecedi ima naša vas sicer zadnje mesto pri navajanju vseh 9 vasi markovske KS, toda danes ne nameravam pisati o nikakršnem vrstnem redu, ne po številu hiš, prebivalcev, površini, temveč želim poudariti predvsem tisto, kar je pri „osebni izkaznici“ nekakega kraja gotovo najpomembnejše — kakšen je v svojem celovitem življenju. In prav o tem lahko z veseljem in ponosom ugotovim, da je vas Zabovci lepa, napredno družbeno usmerjena in

da so Zabovčani pridni, pošteni, za delo in napredek zagreti ljudje. No morda so med njimi tudi kake izjeme, a vsekakor ne tako izrazite, da bi lahko izkrivile podobo celotnega kraja in njegovih prebivalcev. Ze pred leti, ko se je življenje v naši svobodni, samoupravni družbi — v vsem ljubi Jugoslaviji toliko izboljšalo, da so ljudje, starejši in mlajši poleg garanja mogli in hoteli pomisliti tudi na zabavo in razvedrilo, na kulturo in izobraževanje, so vaščani Zabovci zgradili preprosti, prej skromni kot imenitni gasilski dom prav v sredini vasi. Dom je dejansko služil predvsem potrebam domačega gasilskega društva (torej namenu, ki ga izraža že njegovo ime) prav tako gostoljubno pa je sprejel v svojo malo dvoranico tudi krajane ob drugih priložnostih. V njemu so se zvrstila mnoga predavanja, v njem se je oglasila pesem in recitacija ali celo igrice ob marsikaterem prazniku — morda najlepše ob dnevih žena — oglasil se je aplavz odobravanja, navdušenja. V skromni, a urejeni dvoranici smod 5. maja 1980 Zabovčani solznih oči in najtiše v življenju sledili komemorativnem nagovoru ob smrti ljubljene Tita; že dopoldan tistega žalostnega dne pa so naši mladinci samoiniciativno pripravili posebno stensko sliko, od koder je pritegoval naše poglede lik tovariša Tita, predsednika Jugoslavije, državljana sveta, borca za mir in pravice na vsej naši obli.

Ta gasilski dom in ta dvorana sta se vaščanom priljubila, a čas je napravil svoje in postavljal pred nas vse večje zahteve, tudi prostorske. Zato so se pred kakim letom na pobudo še posebej prizadevnih Zabovčanov vsi vaščani odločili: v naslednjem obdobju moramo z lastnimi sredstvi in vložnim delom razširiti, obnoviti in dopolniti zgradbo obstoječega gasilskega doma, pri čemer ne bomo ničesar uničevali, saj se dobro zavedamo stabilizacijskih težav na vseh področjih življenja. Rečeno-storjeno! Po skrbnih pripravah, ob odločitvi vseh krajanov, da bomo z materialnimi sredstvi in lastnim, prostovoljnim delom podprli dograditev oz. adaptacijo gasilskega doma, se je v letošnjem aprilu delo tudi pričelo, se nadaljevalo v maju, juni-

ju, juliju in prvi rezultati te delovne vne me so danes vidni ne le domačinom, temveč tudi drugim obiskovalcem naše vasi.

Mnogo teh obiskovalcev je vas sprejela v nedeljo, 2. avgusta prav v okolici in prostorih omenjenega doma, kjer je naše gasilsko društvo pripravilo prijetno gasilsko veselico. Verjetno mi ni treba posebej omenjati, da so izkupiček veselice namenili skupnemu cilju Zabovčanov: čim prej gradnjo dokončati, saj bi dom želeli predati namenu že maja 1982. Tedaj bodo gasilci, ki skrbijo tudi za društveni naraščaj, praznovali že 55-letnico svojega obstoja na kar so zelo ponosni, vendar že zdaj poudarjajo, da bo obnovljen dom služil mnogim tudi negasilskim dejavnostim. V njem bo velika dvorana za kulturne in zabavne prireditve, prostor za mlade, vsi potrebni dodatni prostori — dom bomo zgradili vaščani, vaščani se bomo v njem zbirali, a radi bomo sprejeli tudi vse, ki nas bodo kdaj obiskali.

Karolina Pičerková

ŠMARTNO NA POHORJU

NOVO GASILSKO VOZILO

V nedeljo, 2. avgusta je bila v Šmartnem na Pohorju svečanost, ki je pomenila tako za Šmartno kot tudi za sosednjo krajevno skupnost Tinje veliko pridobitev na področju varnosti pred požari. Tega dne so predali svojemu namenu gasilsko avtociстерno TAM-11, terensko vozilo, ki so ga za območje tega dela Pohorja že vrsto let težko pričakovali. Gašenje požarov brez cisterne je tukaj zelo težko, ker v večini primerov ni večjih vodnih zajetij. Ker ima cisterna še top za peno, je omogočeno tudi gašenje vnetljivih tekočin in drugih nevarnih snovi.

Prvi koraki v akciji za pridobitev novega terenskega vozila so bili storjeni že pred tremi leti, ko je upravni odbor PGD Šmartno na Pohorju sprejel sklep, da je potrebno takoj stopiti v akcijo za zbiranje potrebnih sredstev, saj so tokrat v društvu razpolagali samo s kombijem opremljenim s črpalko.

Gasilsko društvo Šmartno na Pohorju se v zadnjem obdobju uvršča med najaktivnejše na območju občine Slovenska Bistrica, kar velja tako za pridobivanje novih članov kot za dosežene rezultate na

Iz osrednje svečanosti na Šmartnem.

občinskem in medobčinskem področju. Posebno pohvalno pa je, da načrtno skrbijo za pomlajevanje kadrov, saj je od skupno 120 članov, od teh je nekaj nad polovico aktivnih, nad 20 pionirjev in prav toliko pionirk. Prav mlade desetine na različnih tekmovanjih v občini in izven nje dosegajo najvidnejša mesta.

Delovni uspehi so ugodno vplivali tudi na uresničitev akcije zbiranja sredstev za novi gasilski avto, njegova skupna vrednost znaša 2.200.000 dinarjev, od tega je 1.000.000 dinarjev prispevala SIS za požarno varnost občine Slovenska Bistrica; večji znesek pa je prispevala tudi TOK Gozdarstvo občine Slovenska Bistrica iz biološke amortizacije. Preostala potrebna sredstva so zbrali krajanji s prostovoljnimi prispevki, predvsem v lesu. Ob tem je potrebno pohvaliti tudi velik prispevek samega društva PGD Šmartno na Pohorju, ki je vsa sredstva namenilo prav za to veliko pridobitev.

Besedilo in posnetek: Viktor Horvat

MDB „JOŽE LACKO“ NA KOZJANSKEM

UDARNIŠKI DAN V POČASTITEV OBČINSKEGA PRAZNIKA

Pet dni je minilo od tiste nedelje, ko se nas je 37 novopečenih in „starih“ brigadirjev v brigadi „Jože Lacko“ odpeljalo v Bistrico ob Sotli, o kateri smo vedeli le to, da tam stoji osnovna šola Marije Broz.

Po dvourni vožnji s postankom v Kumrovcu smo se polni pričakovanja ustavili pred staro šolo in se „utaborili“. Naselje smo takoj vzljubili, saj je čisto in lepo urejeno. Nedelja je minila ob urejanju postelj in spoznavanju z brigadirji iz ORB „V. zemaljske konferencije KPJ“ iz Zagreba—Dubrave.

Ze v ponedeljek so nas, seveda ob štirih, neusmiljeno vrgli iz postelj. Telovadba, zajtrk, pospravljanje, odhod na traso. Avtobus se približa skozi mrak in meglo. Ustavimo se ob ogromnem kupu „zemlje“ (kamenja). Planemo po orodju in se vržemo na delo. Sonce pripeka z vso močjo, mi pa vihtimo krampe in lopate in vozimo samokolnice. Poldne. (Prvi dan smo delali le do dvanajstih, sedaj do pol enih). Avtobus se primaje v oblakih prahu. Vročina in preznojena, trujena in ožuljena telesa planejo pod mrzle tuše. Popoldne potekajo aktivnosti, ob desetih zvečer pa zaspimo kot ubiti.

V naslednjih dneh se zgodba ponavlja. Urejujemo bankine, delamo skarpe, kopljemo jarke, humuziramo... Procenti pa so iz dneva v dan presenetljivo nizki. Seveda je v naselju dobro poskrbljeno za brigadirsko zabavo. Obilo glasbe, predstavitev večeri, petje, ples in koncert Andreja Šifererja v novi osnovni šoli. Zelo uspešni smo v interesnih dejavnostih.

Ogledali pa smo si tudi Bistrico ob Sotli, ki je 2 km oddaljena od

Kumrovca. Sestavlja jo nekaj hiš, pošta, stara in nova šola, gostilna, trgovina, kino, avtobusna postaja in cerkev. Obdajajo pa nas zeleni zagorski griči.

V prihodnjih dneh bomo seveda spet pridno delali na trasi. V počastitev praznika občine Ptuj 8. avgusta smo izvedli izredni udarniški dan.

Brigadirski Z-D-R-A-V-O!

Valja Aleksič

Gasilsko tekmovanje v Turniščah

Gasilsko društvo Turnišče je med najmlajšimi društvi v naši občini, saj je od ustanovitve minilo komaj leto. V tem kratkem času obstoja pa že beleži prve uspehe. Organizirali so tečaj za naziv gasilca, katerega je uspešno opravila že polovica članstva. S pomočjo občanov in krajevne skupnosti pa so nabavili osnovno gasilsko orodje in opremo ter manjšo motorno brizgalno.

Vključujejo se tudi v druge akcije te krajevne skupnosti. Minulo soboto pa so v počastitev občinskega praznika in obletnice obstoja društva organizirali meddruštveno gasilsko tekmovanje. Tekmovali so s trodelnim napadom (mokra vaja), udeležba ni bila na zavidi ravnji, saj se je tekmovanja udeležilo le 6 društev, pomembno pa je poudariti, da so se ga udeležili celo gasilci iz Šmartna na Pohorju, kar pove, kako daleč je že znano gasilsko društvo Turnišče.

Največ sreče je imela desetina Hajdoš, ki je le za sekundo prehitel

la Podvinčane, tretja pa je bila desetina GD Ptuj.

Po tekmovanju so turniški gasilci organizirali še zabavo, da bi tako zbrali vsaj nekaj prepotrebnih sredstev, za nadaljnji razvoj. Bili so

zadovoljni, saj je tudi ta del lepo uspel. Tolikšnega obiska Turniščan ni že dolgo ne pomnijo.

Besedilo in posnetek: L. C.

Boj s sekundami...

Veselo srečanje aktivov kmečkih žena

Nekaj najlepšega, kar lahko napolni s srečo večno nemirno človeško srce, je iskreno, zvesto prijateljstvo. Tako prijateljstvo veže, vse od našega pobratanja, žene KS Ivanjkovci z aktivoma kmečkih žena Branika in Dornberka. Vsako leto enkrat se pravgotovo srečamo in tako smo se letos 1. avgusta sešle v Celju. Bilo nas je 146 veselih, večinoma pravih kmečkih žensk, ki smo prišle skupaj, da se vidimo, razvedrmo in obogatimo naše znanje.

Da bi se seznanile s slavno preteklostjo celjske pokrajine, ki je bila središče upora proti okupatorju na Stajerskem, smo si najprej ogledale Muzej revolucije v Celju, ki je nameščen v stavbi starega magistrata iz leta 1700. Je to ena najstarejših in tudi najprezentnejših stavb v Celju, ki po notranji ureditvi nadvse usreža svojemu namenu. Ko vstopiš v poslopje se v polni meri zaveš, da ga moraš prehoditi s spoštovanjem, kajti v tej stavbi je otipljivo videti spomin na herojsko pot krvi in žrtvovanja, ki jo je moral prehoditi naš narod v boju za svobodo naše zemlje in rodu. Premalo je bilo časa, da bi se ustavljale ob branju važnih dokumentov. Porodila se mi je želja, če bi bilo to mogoče, da bi se nastanila nekje v bližini in vsak dan pregledala del te zbirke, dokler se ne bi z vsem seznanila. Od tu smo krenile vznani Stari pisker, kraj, ki nas spominja najusodnejših dogodkov v okupacijski dobi. Tu so nečloveško mučili borce in aktiviste narodno osvobodilnega gibanja, na dvorišču pa streljali talce. Danes so tu nameščeni zapori za mladošne prestopnike. Dalje smo si še ogledale Pokrajinski muzej, se sprehodile malo po tržnici nato pa se odpeljale v Laško, kjer nas je čakalo skupno kosilo. Popoldan smo preživele večinoma v bazenu v osvežujoči vodi, kjer je donela naša sproščena pesem — dokaz našega zadovoljstva.

Popoldan smo se spet zbrale v jedilnici in se ob domačih dobrotah, ki so jih pripeljale seboj žene, prijateljsko pomenkovale in seveda tudi pele. Vse prehitro je prišel čas slovesa. V imenu Ivanjkovskih žena se je poslovila Erna Meškova, v imenu Primork pa Zmaga Šinogoj, ki je svoj lep govor zaključila z besedami: »Živimo in delajmo tako, da bo vsakdo lahko z zadovoljstvom priznal, kako delavne in poštene so slovenske kmetice.«

S pesmijo in solzami smo se razšle z željo in upanjem, da se kmalu zopet srečamo.

Ivanjkovčanke smo se spotoma oglasile še v Podgorcih, kjer je KS slavila svoj krajevni praznik. Ogledale smo si nadvse lepo in skrbno pripravljeno kulinarčno in etnografsko razstavo ter razstavo izdelkov šolske mladine. K vsemu velja izraziti naše priznanje, v naše zadovoljstvo pa nas spremljajo Gregorčičeve besede »Kmečki hiši«, ki smo jih prebrale na častnem mestu.

Preživele smo dan radosti in postale za nekaj lepega in globokega bogatejše!

Erna Meškova

ŠE O LOVSKI DRUŽINI PTUJ

Ze v zadnji številki Tednika smo poročali o veliki delovni zmagi članov LD Ptuj, ki so 1. in 2. avgusta organizirali vrsto prireditev, razvili svoj lovski prapor in odprli svoj novi lovski dom, v katerega so vložili nad deset tisoč ur prostovoljnega dela. Danes še objavljamo dva posnetka te slovesnosti.

Pod pokroviteljstvom DO Emona Merkur Ptuj in Mesokombinata Petrutina Ptuj so razvili lovski prapor. Razvijata ga predstavnika pokrovitelja. Foto: JOS

Člani LD Ptuj pred svojim domom ob govoru predsednika LD Slavka Jereka. Foto: JOS

Pravočasen nakup šolskih potrebščin je uspeh v šoli

PAPIRNICA in GALANTERIJA Ptuj, Bezjakova ulica 2

Dober den! Zdaj pa se je gor na mesec julij že avgust sprava. Dnevi se vsoki den za eno kurečjo zehaje krajšajo... Ja, ja, teta jesen tak pomalen k nan na obisk proboja. Tak se je hitro poletje okoli obrnola, ke si niti nesen vtegn vredik starih kosti na sunci segreti. Kon le cajt beži?

Kumer smo pšenico poželi no sma si malo mija z mojo kosilnico odehnola, že se je kolja otove začela. Jaz van rečen, tota moja kosilnica je resen zlota diklina. Gor pa doj po travnikih se prehojama, si malo v senci odehnema no drgoč na delo grema. Una lepo trovico papca, jaz pa jo z bencinon no oljon nafojtran. Obodvo smo že malo kašlava, pa še nema nekak gre delo od rok. Ovokrot sen jo malo k mehanikari na popravilo voza. Mojster mi je reka: Lujz, skoro boš moga za drugo kosilnico dnar zbirati. Z Mico sma se že odločla za družinski samoprisepek. Vsoki mesec nekaj dinarov od kmečke penzije odščipnemo, nekaj kurečjih jajc odomo, za novo kosilnico mo še nekaj pujskekov na ptujski Katrejin sejem pelali, pa de se do druge pomlodi nekak že teško dinarov nobralo, ko mo lahko drugo mašino kupili. Rečen van, žmetno me se jaz od svoje store kosilnice loča. Teško lepega no hujdega smo v zodjih letih vkuper preživela.

Pa še to bi van rad poveda: ovokrot sen na ptujskem Ožboltovem sejmi bija. Kupa sen nekšne drobnarije, tudi novo puto za grozdje. Najboj me je ena gospa — tovarišica razjezla, ki je vidla, da sen boj revno oblečeni no mi je htela po vsej sili nekšne store cote od svojega deda odati. Premoj duši, vse blo že tak ponošeno no povrh vsega še zamozano, ke bi mi mogla poleg še pralni stroj dati, da bi najprej vejko žehto nareda. Pa to še neje vse. Za eno storo robačo je htela skoro teško meti, kak nova košta. Jaz ali ne ven, se tokšni lidje z nos kmetov norca delajo ali pa so tak nori, ke si mislijo, da do nan zamožane cote za lepe dnare odali. Jaz bi predlaga vsen tistin, ki s storimi cotami hondlajo, naj jih rajši operejo no ob akciji Rdečega križa daruvlejo.

Te pa srečno!

Vaš Lujzek.

GASILSKO DRUŠTVO LOPERŠICE**70 LET USPEŠNEGA DELA**

Prizadevni gasilci in krajanji Loperšic pri Ormožu pripravljajo za v nedeljo, 16. avgusta veliko slovesnost v počastitev 70. obletnice obstoja in delovanja svojega društva.

Prireditve bo začela pri gasilskem domu v Loperšicah ob 15. uri s sprejemom gostov, za tem bo zbor gasilskih enot, slavnostni govor ter podelitev priznanj in odlikovanj. Po uradnem delu pa bo še družabni del, ki ga bodo popestrili še z bogatim srečolovom.

TEKMA KOSCEV V GABERNIKU PRI JURŠINCIH

V počastitev letošnjih jubilejev ob 40-letnici vstaje narodov in narodnosti Jugoslavije in povezano z delovanjem nekdanjih članov društev kmetijskih fantov in deklet, pripravlja gasilsko društvo Gabernik v nedeljo, 16. avgusta ob 13. uri v Gaberniku tradicionalno tekmo koscev. Kosci se bodo zbrali pri gasilskem domu, potem pa na čelu svečane povorke odšli na travnik ob Pesnici, kjer se bodo pomerili v spretnosti in učinkovitosti vihtenja kose. Nekoč naporno, težaško pa vendar veselo opravilo, ki ga danes vse bolj spodrivajo motorna kosilnica.

Na srečanje so povabljeni tudi vsi člani nekdanjih DKFD (društev kmetijskih fantov in deklet), ki bodo na prireditvi deležni še posebne pozornosti in ugodnosti, tako na sami prireditvi, kot pozneje na vrtni veselici s srečolovom.

LJUDSKE PEVKE—LŪKARICE IZ ZABOVEC

V nedeljo, 2. avgusta je bila v Zabovcih izredno živahno: mnoge žene in dekleta so pripravljale vse potrebne dobrate za slastne domače gibanice, moški pa so imeli mnogo opravkov s pripravlo prostora za gasilsko veselico (plesišče, sadeži, mesene in seveda tekoče dobrate). Vsa vas pa je z zanimanjem spremljala odhod skupine sedem vaščank na 11. folklorni festival v Beltincih. Od prirediteljev tega festivala — KUD Beltinci — so namreč te naše ljudske pevke prejele povabilo, naj se udeležijo povorke na ulicah tega prekmurskega kraja in osrednje festi- prireditve v parku.

Veselo razpoložene so torej odpotovale in se pozno popoldne vrnile bovec — zdaj ne le vesele temveč tudi ponosne, saj so v Beltincih po em nastopu doživele prisrčen aplavz in sprejele tudi spominsko priznanje. Že takoj po vrnitvi so obljubile, da bodo to listino v rru obesile na zid obnovljene dvorane gasil. doma. O njihovem opu je spregovorila Marohova Treza, o kateri domačini in še kdo to vemo, da je pobudnica mnogih kulturnih in še posebno folklornih vnosti v Zabovcih. Tako je pred nekaj leti navdušila nekaj vaščank, prih pevke, da so se ji pridružile, se neuradno poimenovala lūkarice iz bovec ter od tedaj do danes sodelovale na mnogih zabavnih kulturnih folklornih prireditvah. Naj omenim samo nekaj zadnjih: v letošnjem januarju v Ptujskem gledališču na prireditvi Večer ljudskih pesmi, esov, običajev, 14. februarja na »kmečkem gostovanju« v Ptuj in sedaj beltincih; na vabilu oz. prospektu 11. folklorne festivala je natisnjeno ti naslednje besedilo (iz govora prekmurskega pozvačina): »Prijte vsi, iste do kolina menši... z glosnimi gutami ino friškimi petami...« so šle: Tereza, Ančka, Tila, Zala, Liza, Neža in Anča (namenoma sem h poimenovala tako, kot jih poznamo domačini). Naše ljudske pevke z glasnimi gutami oz. dobrimi grli ter zapele pesmi o gojitvi »lūka«, pa tudi isto, ki nekoliko zabavljivo poje o priljubljeni kavici (ta je bila še posebno dragocena, ko je ni bilo). Toda niso le pele, namreč so svoje esmi spremljale tudi s primernimi opravili, npr. s pletenjem vencev, lūka, nad čemer so bili gledalci še posebno navdušeni.

Naj ob koncu napišem še to, da je besedila pesmi (ki jih običajno apojajo), ustvarila njihova mentorica in voditeljica Terezija Maroh, ta esedila pa so potem našla primeren ljudski napev. Prav ta skupina nam benem zagotavlja, da ljudje radi pojejo, se spominjajo dogodkov v reteklosti, a budno spremljajo tudi sodobno življenje. Upamo, da bodo lahko, da bo tako tudi ostalo.

Karlo... žber...

Z OŽBALTOVEGA SEJMA V PTUJU**ŠE ZMERAJ PREVEČ KRAME IN KIČA**

Miklošičeva ulica je bila na dosedanjih sejmih zmeraj polna, tokrat je bilo drugače.

V Ptuj je v sredo 5. avgusta potekal tradicionalni Ožboltov sejem. Vreme kupcem in prodajalcem ni bilo preveč naklonjeno, saj jih je dež kar dvakrat zmočil. Prav zaradi tega in morda tudi zaradi „plitkih žepov“ kupcev, kupčije tokrat niso cvetele kot po navadi. Nekatere ulice so bile skoraj prazne. Do desete ure je bilo še kar nekaj živahno, za tem pa so se ulice že pričele prazniti.

In kaj je nam — Ptujčanom — ostalo od tega sejma? Nič, le morda ulice polne smeti in odpadkov in slab vtisi — tisti seveda, ki menijo, tako kot mi, da bi morali narediti konec prodaji starih cunj in krame. Zakaj neki ne bi postal Ožboltov sejem to kar je bil včasih, pred leti? Takrat so bili kup-

cem na voljo izdelki pristne domače obrti — novi seveda in dobro izdelani. Dandanes pa je mnogo več prodajalcev kiča in stare krame, tudi cunj. Čeprav leta nazaj opozarjamo na to sramotno prodajo se nihče ne zgane. Stare cunje gredo dobro v promet, čeprav bi jih lastniki — tudi takšni, ki jim tega ne bi bilo treba počenjati — veliko lažje oddali zbiralcem Rdečega križa. Sicer pa kot že rečeno tokrat na Ožboltovem sejmu kupčije niso preveč cvetele. Tega nismo sklepali le po manjši gneči temveč tudi po izjavah prodajalcev iz vseh koncev naše domovine. Sicer pa, bo že bolje, če ne prej v jeseni na Katarininem sejmu?

M. Ozmeč

Tudi tokrat je bilo med prodajalci preveč kramarjev.

JEŽKI NA OBISKU

Prijetno so bili presenečeni malčki iz vzgojno varstvene enote Med vrta II v Ptuj, ko so pred dnevi zagledali sredi igralnice košaro z družino ježev. Tovarišica Dragica Began je v gozdu pri Trnovski vasi našla jezevo mamo s štirimi malimi ježki. Le zakaj jih ne bi videli in občudovali naši otroci, si je dejala in jih spravila v košaro.

Otroci so bili ježkov zelo veseli. Pridno so jih hranili s hruškami, slivami in mlekom. Prav vsi, tudi tisti pri tovarišici Danici in Radmili. Tudi nas so obvestili in brž smo pohiteli s fotoaparatom. Vsak dan ne srečaš ježkov v vrtcu. Vse skupaj smo slikali, pa jezevo družino z njimi. In ne recite, da ni prijetno videti takšnih fotografij?

M. Ozmeč

Tu in tam so jezevo družino spustili na sprehod — mamica nosi hruško na hrbtni.

Nekekrat, posnetek, preden bo tovarišica ježko odnesla nazaj v gozd.

KRAJEVNI PRAZNIK DOLENE

S številnimi prireditvami so v krajevni skupnosti Dolena proslavili drugi praznik. Prireditve so začeli v petek 31. julija, zaključili pa prejšnji petek, torej 7. avgusta. Tokrat objavljamo nekaj utrinkov z osrednje prireditve, ki je bila v soboto 1. avgusta.

tekst in foto: I. kotar

Pripenjanje trakov na prapor KO ZZB NOV Dolena, ki ga je na prireditvi razvil Zvonko Sagadin

Izdelkom iz kmečke kuhinje so se na priložnostni razstavi pridružila likovna dela Antonije Kerbler

Na prireditvi je nastopil tamburaški ansambel iz Majšperka

Mlado in staro pa so navdušili najmlajši iz domače folklorne skupine Rožmarin haloških dolin

Nekoliko starejši so med drugim prikazali tudi petelinji boj

GOSTJE IZ TBILISIJA NAVDUŠILI OBČINSTVO

IX. PTUJSKA KULTURNA SREČANJA

to in občuteno so zapeli ljubezensko pesem, starinsko delovno pesem, pesem voznikov, saljivo pesem jezdecev.

bodali, jih zabadali v odrske deske in med njimi s čudovito lahkotnostjo izvajali zapletene plesne figure. Ni kaj — tako imenitnega,

17. stoletja, posebej privlačni zaradi bogatih fresk, ki krasijo stare zidove. Povedali so tudi, da je Tbilisi podoben Ptujju, da imajo tudi oni vinorodne kraje, morje in lepo pokrajino. Da so veseli in radoživi ljudje, ki ljubijo pesem in ples, radi delajo in se veselijo.

Pa, pa tudi mogočno so zveneli ubrani glasovi zbora. Tako, kot je zahtevala pesem — ljubezenska, delovna, svatovska... (foto Kos)

Adžarski ples podaja prelep prizor ljudskega veselja. (foto Kos)

pesalci pričeli nastop na otvoritveni slovesnosti ptujskih kulturnih srečanj. Veličastne noše, dinamični, graciozni in izzivalno profesionalno izveden program je navdušil obiskovalce, ki so si pošteno ogreli dlani.

Viharno navdušenje pa so poželi z ognjevito dinamičnim plesom s sabljami, ki izraža moškost in pogum. Iskre so se kresale ob mečevanju, dlani so gorele od ploskanja. Ne samo ženski, tudi moški del ansambla je navdušil z eleganco, lahkotnostjo in mojstrsko izvedbo še tako težavnih skokov, obratov, korakov. Viharno navdušenje so poželi tudi z gorskim plesom — moške so plesali z

elegantnega, pevsko in plesno ubranega nastopa v Ptujju že dolgo nismo videli. Ansambel je prišel v našo domovino iz daljnje gruzijske dežele, lepe, kot je Slovenija, je dejal umetniški vodja in glavni dirigent Vahtang Culuhadze. Pod okriljem Gruzinske filharmonije iz Tbilisija deluje skupina 47 plesalcev in pevcev pet let. V domačem kraju nastopajo v obnovljeni cerkvi iz

Odziv ptujškega občinstva pa jih ni presenetil. Vedo, da so dober ansambel, vedo, da so njihovi nastopi na najvišji umetniški ravni. Pa zavoljo tega niso domišljivi. Zavoljo slovesa, ki ga uživajo doma in po svetu si prizadevajo, da je njihov nastop povsod enako odličen, brez napak, vrhunsko profesionalen in izviren.

N. Dobljekar

IZ MUZEJSKE FOTOTEKE

Utrjevalna dela, ki naj bi mesto Ptuj zavarovala pred Turki, so se začela leta 1549. Prva faza utrjevanja je zajela mesto in je trajala do leta 1558. Italijanski gradbeniki so imeli nalogo, da takratno obzidje ojačajo in prilagodijo novemu načinu bojevanja. Stari visoki in vitki stolpi so bili dobra obramba pred puščicami, pred zadetki iz topov pa niso bili varni. Novi načini vojskovanja so zahtevali čokate in masivne stolpe in bastije. Kot prva stavba v novem utrbenem sistemu je leta 1551 zrasel Dravski stolp, ki je bil opremljen s puškarnicami, topovi pa so bili nameščeni na platuju pod streho. Temu sta sledila oba Vodna stolpa pri dominikanskem samostanu. Staremu polkrožnemu župniškemu stolpu so dodali pravokotno ozidje. Najbolj ogrožena linija v mestu je bil njegov vzhodni del. Tega so zavarovali z dvema pentagonalnima bastijama pri novih vratih in pri minoritskem samostanu. Tako je bilo mesto zavarovano z ojačanimi utrdami, ki so vklepale tudi domini-

Rušenje utrd pri minoritskem samostanu. V letih 1928—32 so se v Ptujju poslednji lotili razstreljevanja obzidja. Odstranili so pentagonalno bastijo in del zidu pri minoritskem samostanu in okrnili mesto za srednjeveški zaključek na vzhodnem delu. Fototeka kulturnozgodovinskega oddelka št. 588

kanski in minoritski samostan, na severnem delu pa se je mestno obzidje povezovalo z grajskim. V samem mestu je bila utrjena še cerkev sv. Jurija, ki jo je obdajalo obzidje z dvema stolpoma.

Od leta 1549 do 1551 je dela vodil Gianmaria dell' Allion, od 1551 do 1558 pa Antonio de Pivo. Ta je dal 1556 podreti stari mestni stolp. Tako je Ptuj dobil nov stolp, arhitekturo, ki ji na Slovenskem ni najti primerjave. Leta 1565 so bila utrjevalna dela začasno prekinjena, nadaljevala pa so se 1565 na gradu.

Mestne utrdbe po tem obdobju niso doživele večjih prenovitev. Leta 1657 je takratni superintendent inženir Martin Stier izdelal načrte za modernizacijo ptujškega obzidja v obliki zvezdastega sistema, a načrti niso bili uresničeni. Utrdbe so začele propadati, v 18. stol. pa so jih začeli rušiti. Bastijo pri minoritskem samostanu so razstrelili celo v letih 1928—32, ko je delovala služba spomeniškega varstva, v tem primeru neuspešno. Danes so od mestnih utrd še ohranjeni: Dravski stolp, župniški stolp z delom obzidja, plato severovzhodne bastije, kjer je danes vrt gostilne »Pri Roziki«, ostanki Gornjega vodnega stolpa z delom obzidja za dominikanskim samostanom, sled obzidja na zahodnem in vzhodnem pobočju grajskega hriba in del obzidja za minoritskim samostanom.

Marijeta Ciglenečki

STOPERCE

„RAČUNAJTE NA NAS“

Tako bi lahko označili vsebino kulturnega programa, ki so ga izvajali poklicni in amaterski igralci, pevci in glasbeniki na osrednji proslavi ob prazniku občine Ptuj v Stopercih.

Prikazali so kontinuiteto revolucije skozi citate iz govorov tovarišev

Harmonikarji in pevski zbor iz Stoperc, ki jih je za nastop pripravil Ignac Vrabčič. (foto J. Bračič)

V kulturnem programu so poleg ptujške godbe nastopali tudi člani moškega pevskega zbora in ansambla Tornado iz Majšperka. (foto J. Bračič)

Tita in Kidriča. Tako so obudili spomin na najtežje dni naše polpretekle zgodovine in se na svojstven način, skupaj z udeleženci slovesnosti, poklonili spominu na padle borce, aktiviste in ostale žrtve narodnoosvobodilnega boja.

Revolucionarnost, veselje ob delovnih zmagah in žalost ob trenutkih, ko se spominjamo velikane naše revolucije, so izrazili glasbeniki in pevci iz Stoperc, Majšperka in Ptujja. Program, poln simbolike in spominov, pa vendar tudi objuba nas vseh — posebej se miadn — da bomo gradili naše življenje na trdno postavljenih temeljih ljudske revolucije.

N. Dobljekar

(9. nadaljevanje)

OPLOTNICA (OPLOTNICTZ), PRISTAVA, GRAŠČINA

V ravnini, sredi istoimenskega naselja ob vzhodnem pobočju Pohořja. Občina Slovenska Bistrica.

Kraj se prvič omenja 1182, ko je štajerski vojvoda Otokar VI. podaril župniškemu samostanu neko kmetijo — mansum unzum in Oplotnitz. Bil je torej deželnoknežja posest. Omenja se tudi 1206, ko je Otokar Konjiški podaril Žičam še dve tam, nji kmetiji, nato pa v zvezi s kartuzijo še enkrat 1235, 1213 se kot priča v neki listini omenja prvi in doslej edini po imenu znani oplotniški vitez Sibot — Siboto miles de Oplotnitz. Njegova omemba kaže, da je že v 13. stol. obstajala v naselju samostanska pristava oz. urad. Posest je pozneje v celoti prišla v samostanske roke; kartuzijani so imeli tu samostojen urad s podložniki v 55 vaseh.

Na začetku 17. stol. so na desnem bregu Oplotnice pozidali sedanjo graščino. Ko je Jožef II. 1782 razpusil samostan, je tudi oplotniška graščina postala državna last. 1828 jo je skupaj s posestjo kupila rodovina Windischgrätz in jo posedovala do zadnje vojne. V njej so bila stanovanja uradnikov, ki so upravljali Windischgrätzovo opekarno, steklarno in gozdove. Stavba še vedno rabi za stanovanje.

Graščina je enonadstropna stavba pravokotnega tlorisa s stolpasto podarjenim rizalitom. Večkrat predelani vhodni portal drži v banjasto obokano vežo, od koder se odpirajo prehodi v stranske prostore. V nadstropju držita dva kamnitna, renesančno oblikovana portala v stranske sobe, ki so še ohranile lesene stropce. Kapela, urejena v nadstropju rizalitnega stolpca, je na oboku opremljena s kvalitetnim, polnplastičnim zgodnjebaročnim štukom z motivi angelskih glav, listov in frauktonov ter angelov v medaljonih. Kapela, ki je bila posvečena 1631 za časa samostanskega priorja Viana Gravelija, je imela nekdanji tudi dragoceno sodčasno opremo in predvsem večje število oljnih slik.

Ob graščini je gospodarsko poslopje z arhitekturnimi sestavinami 17. stoletja, arkadnimi loki, grebanastimi oboki itn.

ORMOŽ (FRIEDAU), GRAD

Na robu istoimenskega naselja na ravnem pomolu nad Dravo, Koolodvorska c. 10. Občina Ormož.

Ormož leži na prastari, vselej nemirni meji med nekdanjim nemškimi cesarstvom in Ogrsko. Celotno območje je bilo v zrelem srednjem veku pod nadoblastjo salzburških nadškofov in možno je, da je nekje tod že v karolinški dobi obstajala cerkev ad Businiza. Nesporno je, da je Friderik Ptujski to ozemlje morda že 1199 iztrgal Ogrom, vendar pa se tako naselje kot grad omenjata pozno, tako naselje prvič šele 1273, ko se vitez Wluingus de Poumgarten odpovedal v korist nemškega viteškega reda iz Velike Nedelje nekim posestvom. Zadevno listino je med drugimi potrdil kot priča dominus Frizo de Holermuos. Z imenom Holermuos je pač misljeno naselje, saj je šele 1278 — letnica ni povsem zanesljiva — kralj Rudolf dovolil Frideriku Ptujskemu, da si postavi »pri mejah kralja Ogrske hišo na lastni ali fevdni zemlji.« Zdi se, da so Ptujski tedaj pozidali grad, ki je pozneje po svojem lastniku Frideriku dobil ime Friedau-Ormož, ime, ki ga je pozneje privzelo tudi mesto. Grad je ostal v posesti Ptujskih do 1438, ko je rodovina izumrla, upravljali pa so ga kastelani. 1441 ga je nato dobil svak poslednjega Ptujškega grofa Johann Schaunberški.

1486 so njegovi dediči zapisali gosposčino z gradom grofu Devinu Frankopanu, oprogu Saurer roj. Schaunburg, toda že istega leta je

dr. Ivan Stopar

gradovi na ptujskem območju

prevzela grad deželnoknežja vojska pod vodstvom Jerneja Perneškega, da bi ga uporabila kot oporišče v boju proti Ogrom. Toda gradu niso imeli dolgo v rokah. Ob umiku so ga požgali, s seboj pa so odvlekli tudi mladega Frankopanovega sina Mihaela, Matija Korvin je ponudil Frankopanki 4.000 fl. da bi ga lahko odkupila, grofica pa se mu je v zahvalo 1487 zavezala, da mu bo njen grad Ormož vselej odprt, nje-

Grad Ormož: Apsidalna konzola iz 13. stoletja na grajskem stolpu

govim sovražnikom pa zaprt. Grad se tedaj prvič imenuje s slovenskim imenom. Že naslednje leto pa je grofica grad v celoti izročila Korvinu, ki ga je za 6.000 fl. podelil svojemu poveljniku Jakobu Szekelyju. Ko je Korvin naslednje leto umrl, se je Szekely s cesarjem pomiril in ta mu je prepustil ormoško gosposčino za 24.000 fl. V naslednjih letih se je za gosposčino vnel spor med Szekelyji in Schaunbergi, vendar je ta ostala v rokah Szekelyjev in njihovih dedičev. Protu koncu 16. stol. pa se je pričela posest drobiti in je 1605 prešla v roke madžarskega barona Ladislava Pethēja. Franc Anton, poslednji baron Pethé, je 12. februarja 1704 doživel, da so mu Kruci, ki so jim pomagali tudi njegovi podložniki, izropali in požgali grad. 1710 je umrl, kot fidejkomisna lastnica Ormoža pa mu je sledila vdova Elizabeta, roj. Saurau. Pozneje so grad posedovali po 1733 njen nečak Janez Jožef grof Galler, po 1742 grofica Poliksena Königsacker roj. Thavonat in njen sin Leopold, 1805 industrialci Pauerji, 1863 baronica Henrika Werner, 1898 baron Feliks Čokl, 1908 Oskar Pogratz, 1910 do 1945 grofje Wurmbrand. Danes je v družbeni lasti; v njem je sedež občinske skupščine.

Ormoški grad, ki ga obdaja eden najlepših parkov, kar se jih je ohranilo na Slovenskem, ima v tlorisu obliko pravokotnika-kastela, h kateremu se na južni strani prisanja samostojno stanovanjsko poslopje, ki ima tudi pravokoten tloris. Jedro stavbe sestavljajo štirje enonadstropni stanovanjski trakti, ki oklepajo pravokotno notranje dvorišče. Severovzhodni vogal gradu je okrepjen z mogočnim stolpom, bergfridom, ki je že v svoji prvotni obliki obsegal pet etaž in je imel na vrhu zidno krono. 1635 pa so ga z osmerokotnim nadzidkom še povišali. V stolpu je bila nekdanja grajska kapela, katere apsidalni sklep, počivajoč na treh kamnitih konzolah, je na njegovi vzhodni zunanjsčini v obliki pomola še ohranjen. Fasade niso členjene, okna pa imajo baročne okvire. Skozi novejši pritlični portal z wurmandskim grbom pridemo prek banjasto obokane veže na dvorišče. V veži je sekundarno vzidanih več kamnitih reliefnih plošč. Na eni je vzpenjajoči se lev, na drugi grifon, naslednji dve sta heraldični, opremljeni z mestnim grbom; prva ima oznako N R V R in besedilo Renoviert 1794, druga pa napis: »Diese alte Stadt Stehet in Gottes Hand Fridav ist sie genandt Vor Vralten Zeiten Wolbekandt. Renoviert 1635.« Vsi štirje reliefi izvirajo z nekdanjih mestnih vrat.

Dvorišče je opremljeno z baročnim vodnjakom s kovano krono in slopastimi arkadami, ki krasijo zahodni stanovanjski trakt in so v pritličju nenavadno visoke, nato pa v vsaki od obeh etaž nekoliko nižje. V tem traktu so ohranjeni najodličnejši prostori gradu. S štukom, ki je nastal med leti 1720—1740 in je močno podoben štatensberškemu, je okrašena dvorana v nadstropju, več sob pa je poslikanih. Signirana slikarja v jedilnici iz 1810 z jonskimi stebri, ki uokvirjajo poglede v pokrajino, je delo Alojza Gleichenpergerja in sodi v vrh klasicističnega monumentalnega slikarstva na naših tleh. Freske v drugih sobah predstavljajo štiri kontinente, znamenja živalskega kroga itn.

Grad ima baročno klasicističen značaj, čeprav v svojem jedru v dobri meri izvira še iz 2. pol. 13. stoletja, ko je govor o njem v citirani listini. Iz tega časa je poleg stolpa njegov južni trakt s prizidkom, pozneje pa so sukcesivno pozidali še ostale trakte, ki so imeli razen vzhodnega — ta je bil namenjen za pomožne prostore in služinčad — vsi gosposki stanovanjski značaj. Kot kaže v štajerskem deželnem arhivu v Gradcu ohranjena situacija iz leta 1801, so se nekdanji severni strani neposredno prisljalni h gradu gospodarski in pomožni objekti, ki so jih pozneje delno odstranili.

Nadaljevanje prihodnj

DRAGA MOJA

Prišel sem na delovno akcijo in tu sem te spoznal. Stala si ob zidu sama, mislil sem, da si osamljena in hotel sem se ti pridružiti, te osrečiti, kajti vem, kaj pomeni biti osamljen, tudi jaz se pogostokrat znajdem v takšnem položaju.

Vendar si takrat nisem upal pristopiti. Šele naslednji dan, ko sva se ponovno srečala, sem se opogumil in pristopil k tebi. Takoj sem začutil, kako se je v meni nekaj zganilo.

Verjemi, da mi je bilo v začetku zelo težko, vendar mi je uspelo. Počasi sva se spoznala in vse pogostejše sva se srečavala in bila skupaj, v mislih, sanjah, pogovorih...

Na trasi sva delala skupaj, vedno sem bil vesel in s ponosom sem se sprehajal s tabo in bil neizmerno srečen v tvoji bližini. Z velikim odporom pomišljam na dan, ko se bova morala ločiti.

Verjemi, da bom težko odhajal od tebe, a prijetno mi je pri srcu, ker vem da se bova še srečala, moja draga, moja najdražja LOPATA.

SA TRASE

Kao i svaki radni dan, tako je počeo i ovaj crni ponedjeljak. Posle doručka, najveće lenštine odspavale su još koji sekund a onda i je traser poterao u autobus. U autobusu se na putu do trase dogadjaju mnoge neverovatne stvari. Mnogi još spavaju neki preživaju doručak, neki su počeli da haluciniraju »pada kiša« ostali uživaju u komforu autobusa. Stižemo na trasu, autobus se zaustavlja, brigadiri ispadaju iz BUS-a dok druge bukvalno izbacuju.

Pod uticajem komandantovog melodičnog glasa brigadiri razgledaju alat. Pojedinci su pod uticajem gore pomenutog glasa pali u trans i počeli da rade. Kulminacija nastaje onda kada komandant (Turkiš) uzvikuje onu historisku rečenicu dobro poznatu svim brigadirima: »Prekinji tamo! Zbor!« U masovnoj euforiji komandant ipak ne uspeva da ostane »djubre do kraja« te poziva u pomoć »čoveka koga treba ubiti« trasera. Traser počine da deli alat (ko umije njemu dvije lopate), dok Tarzan istovremeno deli »marendu« jer je već deset sati.

»Najzad oko pola dvanaest brigadiri počinju da rade (ne svi). Ulaze u kanal gledajući u nebo ili u kanal. Sa neba očekuju kišu a u kanalu čekaju da im se donese »tukla« (odomaćen izraz). Pošto »tukle« nema brigadiri se ugledaju na svog komandanta i rade-izbacuju ostatak hrane iz stomaka (normalno u gustoj šumi). Vraćajući se nazad koriste priliku da ponovo napune stomake višnjama, jabukama, tuklom. Eto... živina (još jedan odomaćen izraz). Najzad se čuju komandantove reči, »prosute kao dažd na izmučenu čeljad uvek žednu njegovih reči...« »Prekinji«.

»Čupavi«

IDEJNI RAD NA AKCIJI

Uvek kad se pomene neka od Saveznih i uopšte, radnih akcija kao po pravilu se pomisli i na idejno političko osposobljavanje brigadiru na njoj, neupućenima ovo izgleda kao neki dalek nedostižan cilj, ali... nije tako. Šta zapravo znači idejno osposobljavanje mladih? Najjednostavnije rečeno idejna osposobljenost jednog čoveka, naravno i mladog, znači njegovu sposobnost za zdravo rasudjivanje o svim manje ili više važnim pitanjima s kojima se sreće u životu, tj. njegovu sposobnost da samostalno deluje, zauzima stavove, donosi zaključke odnosno najjednostavnije rečeno da ima svoje sopstveno mišljenje. Jaka stvar, reći će mnogi, vrlo je teško imati svoje mišljenje naprotiv, samo idejno osposobljeni i zreli ljudi mogu imati i imaju svoj nezavistan stav, svoje mišljenje koje se ne stiče za jedan dan već tokom celog života a nažalost neki celi život prožive ne naučivši da samostalno, samoinicijativno i dovoljno zrelo uoče određene naizgled svakidašnje stvari.

Upravo zbog napred iznetog velikog pažnja na svim radnim akcijama i ne samo na njima, već uopšte u radu sa mladima se poklanja idejnom osposobljavanju mladih sa ciljem, da se osposobe za samostalno delovanje u duhu našeg socijalističkog samoupravnog društva. Koliko su naši brigadiri dobili od ove radne akcije što se tiče idejnih osposobljavanja. Mogu bez pretiravanja reći... MNOGO, i sigurno će se samnom složiti svi oni koji su svesni kompleksnosti i složenosti ovog rada, tj. oni koji znaju šta zapravo sve doprinosi našem idejnom osposobljavanju. Kad kažem mnogo pritom ne mislim na održana predavanja u okviru Omladinske političke škole i na nivou brigada, bar ne samo na njih.

Na ovoj akciji, a stari akcijaši i na svim prošlim akcijama smo upozнали i doživeli osnovne principe našeg društva kao što su: drugarstvo-mogućnost da živimo sa jednom ogromnom grupom ljudi kao u svojoj porodici: solidarnost: bratstvo-jedinstvo; savestan in odgovoran pristup radu i to ne samo na trasi već i društvenom životu; zajednički rad i zajednička odgovornost; lično i neposredno izjašnjavanje o svim značajnim pitanjima brigadirskog života i sl. upravo ovi principi, ovo što je nama izgledalo kao normalno i svakidašnje čine osnovu, bazu našeg socijalističkog samoupravnog života, upravo ove »male« stvari čine naš sistem ovakvim kakav je, našu mladost, slobodu, pesmu, ljubav prema svakom pojedincu i našoj SAMO NAŠOJ VOLJENOJ ZEMLJI. Priznaćete ovo nije i nemože biti malo, naprotiv, i zato zaboravimo sve one male stvari koje su nam otežavale »egzistencijalne« uslove života (krompir, limunada, hladna voda i sl.) i nastavimo, da i dalje idemo na radne akcije, da gradimo našu domovinu, da izgrađujemo sami sebe i da nastavimo TITOVIM PUTEVIMA, TITOVIM I NAŠIM ZAJEDNIČKIM PUTEVIMA STOJEĆI NA NJEMU ČVRSTO, nepokolebljivo i smelo. Radimo, učimo, veselimo se, volimo se i čuvajmo sve ono što nam je velikodušno dato.

Zato što više znoja to više žuljeva, što više žuljeva to više drugova, što više drugova to lepše nama.

Za Komisiju za IPR; Komatina Kosana

IGRE BREZ MEJA, KULTURNI—BRIGADIRSKI VEČERI IN ŠE KAJ

V svakem kulturnem večeru sodelujemo ponavadi vse štiri brigade. Izjema so igre brez meja, katere pripravlja vsaka brigada sama, seveda pa so za samo izvedbo le teh potrebne vse štiri brigade, katerim pa se pridruži tudi štab akcije.

Vsaka brigada se je za ta večer resnično zelo potrudila in pripravila kvalitetne, predvsem pa zelo zabavne in izvirne igre brez meja. Kulturni program, ki ga je izvedla dramska sekcija na nivou akcije je z Višnjo iz ORB »Vranek Mato Čapajev« Dugo Selo in folklorno skupino, pravtako iz ORB »Vranek Mato Čapajev«, uspel zelo dobro, saj je bil med brigadirji lepo sprejet.

Andres Valdes je med drugim tudi popestril torkov večer, kateri je bil za brigadirje zelo zanimiv, saj so brigadirji po končanem programu, brez pretiravanja je bila to večina brigadirjev, začeli izvajati ali bolje rečeno »oponašati« Andresa Valdesa. Svojo pantonimo izvajajo tudi na trasi, ko brez besed stalno vihtijo v rokah krampe in lopate.

Za konec naj vam povem še preseñčenje, obiskala in zabavala nas bo tudi Neca Falk, katera bo poskrbela, da bo vzdušje na enem izmed treh brigadirskih večerov kolikor jih je še ostalo do konca, karseda zanimivo.

Kulturnica: Silva Cigler

mi BRIGADIRJI

DELOVNI DAN BRIGADIRJEV

Ura je 3.55. Glas dežurnega: »Ustanite.« Pesem: »Hej, haj brigade«. Skok iz postelje in že se oblačimo in tečemo na dvorišče v zbor za jutranjo telovadbo. Seveda se pri čakanju jezimo na tiste, ki jim je jutranja telovadba to, da se pretegnejo, obrnejo na drugo stran in zaspijo dalje. Zaradi njih in podobnih, ki jim jutranja telovadba nikakor ne more priti v navado, smo več ali manj ocenjeni z uspešno.

Sledi povratek, umivanje, pospravljanje sob in že je čas, ko se postavimo v zbor za dviganje zastave in odhod na zajtrk. Tu je vedno veliko vroče krvi, bodisi zaradi tega ker prepočasi jemo in zato prepočno odhajamo na traso ali pa zaradi tega, ker vsem pač ne odgovarja težka in mastna hrana navsezgodaj. Vendar tudi to preživimo in gremo okrog 6.30 na delovišča.

Odhod, ali bolje rečeno vožnja na delovišče spremlja pesem ali spanje. Pesem nas nekako budi in na traso pridemo z novimi željami po čim večjem uspehu. Drug drugemu vživamo voljo, dvigamo moralo s šaljkami, zbadljivkami, toda vedno iz srca in iskreno. Seveda so vmes tudi trenutki, dnevi, ko nam delo nikakor ne gre od rok, ko je edina naša želja, da bi padal dež in nam ne bi bilo treba na delo. No, teh je na srečo malo, so pa le. V takšnih dneh pomilujemo drug drugega, krivimo za neuspehe vse kar nam pride na um, samo da bi opravičili sami sebe.

Odhod z delovišča okrog 13. ure in prihod v naselje. Zopet sledi umivanje in jeza, da ni nikoli tople vode. Ščasoma smo tudi na toplo vodo pozabili in se nam zdi že čisto normalno, da tople vode ni.

Kosilo. Čakamo drug drugega in nato vsi odišavljeni in »nališpani« odidemo na kosilo, seveda če nismo med prvimi na vrsti, kajti v tem primeru moramo ubogati komandantkin ukaz: »Čez pet minut vsi v zboru na kosilo!« Sledijo interesne dejavnosti, od krožkov, tečajev, šol in podobno. Brigadirji se vključijo v številne interesne dejavnosti, kjer si nabirajo novega znanja. Ob 19. uri je spuščanje zastave in seznanjanje z dnevnim redom naslednjega dne.

Večerja, po večerji pa so organizirani kulturno-brigadirski večeri ali plesi, ki so navadno ob sobotah in na udarnih akcijah z domačimi.

Končno sledi po nekaterih »obveznostih« (sicer pa je tako ali tako vse obvezno) priprava na spanje in ob 22. uri spanje.

Irena Terglav

VLOGA AKTIVA ZSM NA AKCIJI SLOV. GORICE 81

Na nivou naselja imamo aktiv ZSMS, katerega sestavljamo predsedniki OO ZSMS iz vseh štirih brigad. Pisana naloga, ki naj bi jo opravljal aktiv ZSM je v tem, da spremlja delo brigadirjev na trasi, v naselju, ugotavljamo, kako se razvijata bratstvo in enotnost med brigadirji, reševali naj bi tudi morebitne probleme, ki nastajajo bodisi v brigadi, bodisi na nivou naselja.

Zal vse bolj ugotavljamo, da aktiv ZSM v brigadi pa tudi v naselju ne najde svoje prave vloge. Predvsem zaradi tega, ker se vsi problemi, želje in podobno rešuje na nivou drugih organov, kot so brigadne konferencie oziroma zbori brigadirjev, sekretariatu zveze komunistov, na posameznih komisijah, ker so pač le te organizirane kot samostojni organi, ki svoje probleme rešujejo sami in nas z njimi samo seznanjajo. Tako bi bilo sklicevanje aktiva Zveze socialistične mladine na nivou brigade zgolj ponavljanje dnevnih redov z brigadnih konferenc, kjer pa so tako ali tako brigadirji, ki so hkrati tudi člani ZSMS.

Menim, da si moramo biti na jasnem, da aktiv ZSMS v akciji ne more odigrati takšne vloge, kot jo lahko odigra v krajevni skupnosti ali pa v kakšni organizaciji združenega dela, kjer se resnično čuti delo mladinske organizacije z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami in kjer se tudi rešujejo raznovrstni problemi, ki se resnično tičejo mladih, od zaposlovanja, štipendijske politike, stanovanjske problematike, materialne in finančne problematike, itd.

V prihodnje bi bilo resnično vredno razmišljati, ali je aktiv ZSMS na akciji potreben in če je, zakaj je in mu dati tudi točne in konkretne naloge. Toliko o tem. In kaj smo naredili mi v tem mesecu dni?

Imeli smo nekaj sestankov, na katerih smo se vseskozi pripravljali na organiziranje kviza, ki bo danes, v sredo. Kviza vprašanja bodo obsegala področja NOB, kulturo, šport, MDA in glasbo.

Tekmovalne ekipe bodo sestavljene iz treh članov iz vsake brigade, sodelovala pa bo tudi ekipa mladincev iz Dornave.

Vlasta Sovinc-Pika

NA SUSRET ČETIRI ORA SLOVENIJE

»Hej — haj brigade« su se oglasile već u četiri sata izjutra, sve to zbog odlaska na susret četiri omladinske radne akcije Slovenije, na ZMDA »Suha Krajina«. Ispred naselja su nas čekala čak tri autobusa. Sekretarijat nije ponovio grešku sa odlaska u Kumrovec, kada su se četiri brigade stiskale i gužvale u jednom autobusu. Brigade su potom postrojene ispred autobusa gde su saslušale sastav ekipe za sve sportove. Uz dobre želje članova štaba, da ovaj pohod bude što uspešniji; krenuli smo na prilično dalek put, ka Žužemberku. U autobusu smo bili sami sa još ponekim brigadirom iz drugih brigada. Atmosfera (dobra) — kao i uvek u našoj brigadi. Celim putem se pevalo, a vicevi i šale na račun komandanta akcije i našeg komandanta bili su nepresušni.

Posle skoro četiri sata vožnje stigli smo u naselje »Suhe Krajine«. Medjutim sreće nam nije bila naklonjena. Dosadna kiša koja nas je celim putem pratila pokvarila nam je planove. Svi smo odmah krenuli ka Kostonjancima na Krki. Još jedan sat vožnje po dosta vijugavom putu na koji mi Banačani nismo navikli. U Kostonjancima, nekadašnjem manastiru sada muzeju i galeriji, razgledali smo širok spektar vrednih umetničkih dela. Po ovratku u naselje dobili smo ručak (jedina vredna stvar). Posle ručka, počelo se sa sportskim takmičenjima. Medjutim, lica mnogih brigadiru sa bila mrka, jer se nisu mogli igrati svi pripremljeni sportovi. Pa i u tom sportu nismo baš slavno prošli. Sve tri ekipe (košarka in rukomet muški i odbojka ženske) su izgubile utakmice.

Za to vreme naši brigadirji su se upoznavali sa akcijašima Kozjanskog, Suhe i Bele Krajine. Razmenjivane su adrese, majice, amblemi. U sedamnaest časova je bio predviđen kulturni program ali je i on otpao. Uzdah žaljenja a onda... ponovo ukrcavanje u autobus i povratak nazad. Sada kada su svi utisci sredjeni, oseća se gorak ukus ovog pohoda. Ovaj susret je verovatno planiran drugačije. Cilj mu je bio da približi mlade sa saveznih radnih akcija u Sloveniji. Koliko se u tome uspelo malo je polemično govoriti. Što nije bolje, krivi su po svemu sudeći organizatori ovog susreta.

Mira Pavlović

Pusti da se vrnem

Pusti, da se vrnem v dobi mira hočem biti srečen hočem dobo brez vojne.

Pusti da se vrnem tja kjer cvetje cveti kjer ptič svobodno prepeva tja kjer vojne ni.

Pusti da se vrnem v času brez pušk, topov brez atomskih bomb, aviono!

Pusti da se vrnem ti nerazumni človek.

Hej brigade

Hej brigade pohitite na fizkulturo zajtrk in na traso. Hitro zgrabite za krampe še močnejše zgrabite za lopate.

Ena, dva, tri kramp, lopato dvigniti prav vse ovire premagati. KRAMP, LOPATA brigadirsko je geslo to je sedaj res pravo, pravo geslo.

Koj bi šofer brez avta in kaj brigadir brez lopate in krampa?!

Jani Kovačič

Mi imamo komandanta

Mi imamo komandanta, ki stalno se ježi.

Rije imamo, da spi saj, takrat pri miru nas pusti.

Zvečer odhajamo v partizane ponavadi na to že na trasi mislimo radi.

Ker mislimo le na to in na delo bolj slabo se komandant ježi toliko da duše ne spusti.

Ampak naj ji bo, saj niti ne misli tako slabo.

Breda Vodovnik

Otidji

Otidji do sto diavola i sto puta do sto diavola ne mogu više da te gledam mučno mi je od tvoje blizine. Otidji i dobro zatvori vrata za sobom.

No šta se čudiš, i gledaš me tako zaprepašeno.

Misliš, da ću cmizdreti i reći: »Kako si mi sunce, nebo i kako ne mogu»

bez tebe, otidji i dobro zatvori vrata za sobom.

Oh! Kako bole reči koje ja izgovaram.

Dunjić Milenko

AKCIJA U OPŠTINI LENART

Gore navedenog dana (28. juli iste godine, u opštini Lenart, brigade učesnice II smene ove akcije održale su udarničku akciju kao oproštaj od gostoljubivih žitelja ove opštine.

Pre podne, kada se radilo za normu, naša brigada je sa još dve brigade radila na iskopavanju kanala za vodovod, da bi posle ručka mi produžili sa iskopavanje novog dela, dok su ostale dve brigade zatrpavale kanale koje su pre podne iskopavale. Do ovakvog rasporeda došlo je jer je naša brigada završila ranije svoj posao. Pre podne se radilo udarnički, prava bitka za kubike, dok se posle podne radilo malo slabije jer su brigadiri posustali, tako da je tempo neznatno oslabio što se odrazilo na raspoloženje samih brigadira.

Maratonska udarnička akcija završena je oko 18 časova i svi brigadiri ušli su u autobus koji ih je odvezao na dogovoreno mesto. Tamo, ispred jedne kafane dočekali su nas predstavnici opštine Lenart i vojnički ansambel kasarne iz Maribora kao i podgrejani vojnički pasulj sa kobasicama i tukla, na odobravanje sundjera naše brigade. Posle solidne večere (ni u naselju nije bolja) izveden je kratak kulturno umetnički program u izvodnju brigadira i vojnika. Posle programa počela je igranka kojoj se pridružila i mladina Lenarta.

Oko dvadeset i jedan čas brigade su uz poslednje akorde vojničkog ansambla napunile autobuse do poslednjeg mesta i vratile se u svoju milu i dragu Dornavu (Oj Dornavo rodilo ti grožde...)

Bokšan Cedomir »Čupavi«

PISMA BRIGADIRJEV

Tako nekako so izgledala pisma, ki so jih brigadirji pošiljali svojim staršem, prijateljem, znancem in seveda ljubljencem:

»Draga mama, oče, brat in ostali! Opravičujem se, ker vam že tako dolgo nisem pisala, oziroma sem se vam do sedaj oglasila samo z eno kartico. Že naprej se tudi opravičujem, ker tudi to pismo ne bo dolgo, ampak bolj v telegrafskem stilu, toliko da se pač oglasim še pred krajem akcije. Delo na trasi je naporno, bili bi presenečeni, ko bi me videli kako vihtim lopato, popoldanski program je tudi zelo natrpan, tako da imam zelo malo ali nič prostega časa. Ljubezen po starem, hitro se zaljubim, hitro naveličam, malo solza in vsega je hitro konec in lahko začnem znova.

Brigadirsko življenje je res pestro in prava šola za življenje. Postala sem tudi pravi športnik, saj »biciklam« tudi že na postelji, brez bolečin goltam kalodort, za umivanje ušes stalno skrbijo moje prijateljice, katere mi v ušesa nalivajo šampon, zelo spretno tudi padam z minirane postelje, skratka življenje tu je zares pestro.

Na koncu še brigadirski pozdrav: C lezi, o lezi iza bandera i čuvaj se pogleda trasera.

Vaša Mikica

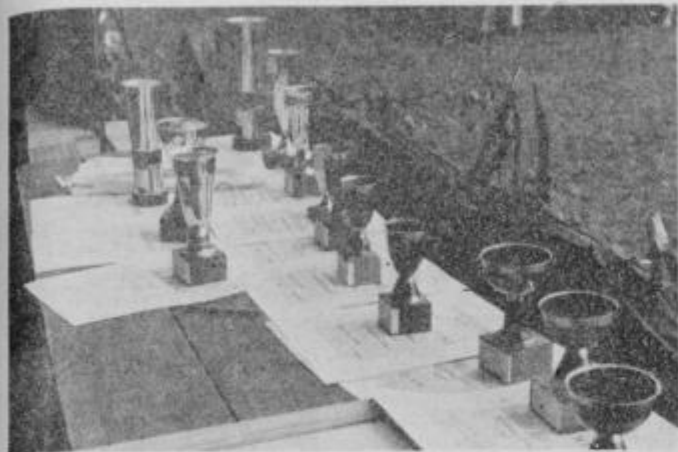
OB 1. KRAJEVNEM PRAZNIKU KS HAJDINA

35. LET PARTIZANA IN ŠPORTNA TEKMOVANJA

Priznanja za dolgoletno delo in sodelovanje so na osrednji prireditvi prejeli: TVD Partizan aktiv Hajdina, KS Hajdina, odbor Zg. in Sp. Hajdina, Osnovna šola, gasilsko društvo, OO ZSMS Hajdina, TKS Ptuj, Janko Strehar, Franc Sedič, Jože Vrtič, Vlado Zupanič, Jože Stričič, Ivan Auer, Mirko Cep, Jože Primožič, Slavko Horvat, Mirko Verlek, Anton Lipovšek, Jože Perger, Anton Dobnik, Franc Metličar, Maks Metličar in Karel Robinščak.

V nedeljo 2. avgusta so izvedli strelsko tekmovanje. Zmagal je Ivan Auer, drugi je bil Ivan Orešek, tretji pa Milan Kozel.

V sredo 5. avgusta so izvedli kolesarsko dirko. Zmagal je Ivan Radolič, drugi je bil Stanko Horvat, tretji pa Ivan Hentak, sledijo Furek,

S podelitve priznanj in pokalov (foto I. kotar)

Fridl in Pukšič. Prvi trije so prejeli pokale, ostali do šestega mesta pa diplome.

V nedeljo so izvedli tekmovanje v teku. Zmagal je Franc Zupanič, drugi je bil Boris Zagoršek, tretji pa Drago Majcen, sledijo Robert Luske, Milan Brkus, Rado Simonič.

7. avgusta so izvedli tudi kviz na temo narodnoosvobodilna borba in ljudska revolucija. Kviz sicer ne sodi med športna tekmovanja, vendar je bil obisk množičen tako kot na vseh ostalih tekmovanjih. Najbolje so se odrezali mladi iz OO ZSMS Draženci, Hajdoše, Zgornja Hajdina in Gereča vas.

J. Hvalček

O NOGOMETNIH TURNIRJIH IN ŠE O ČEM

V teh poletnih mesecih lahko opazimo na oglasnih deskah in na prostorih, ki so za to namenjeni vrsto vabil na športne, največ nogometne turnirje. Slednjih prav nobeno nedeljo ne manjka. Na teh turnirjih ali memorialih, kakor se pač ta srečanja imenujejo se zbere precej ekip, ki se potegujejo za različne nagrade (največkrat so to pokali iz Avstrije!), nekaterim pa gre bolj za trim oziroma za zdrav športni duh, kot so to nekoč lepo rekli. Konec koncev gre tudi za obliko sodelovanja in povezovanja mladine (ne le po letih) na vasi. In prav je tako, šport združuje ljudi. Res je. Toda če stvari pogledamo bolje v obraz, bi kaj kmalu utegnil priti do drugih stališč.

Prireditelji turnirjev vse preveč težijo za dobičkarskim poslom. Zgodi se, da na turnirju dvignejo prijavnino ekipe do 700.— din. Polovica ekip se hoče nočes mora sprizniti s tem, da je po eni sami tekmi turnir zanjo končan. Tako se je prvim trem ekipam trud poplača, ker prejmejo pokale (ti so tudi iz Nemčije). Če pa se ne igra sistem izpadanja, pa prihaja do raznih nevednosti, tudi do podkupovanja (sicer pa smo tega že navajeni). Turnir pa ne uspe samo takrat, če se napolni blagajna, ampak takrat, ko znaga najboljši. To pa so vedno, pa naj bodo še tako slaba ekipa, domačini. Ti pomanjkanje znanja prav do dobra zamenjajo z grobostjo, tako da nepristranski gledalec dobi vtis, da si nadvse želijo, da bi turnir drugo leto zamenjali z memorialom. Nemalokrat so na igrišču posrečeni prizori z gasilskih veselice. Če pa „najboljši“ le niso prvi, pa njihova ekipa prejme nagrado za fair play, najboljši vratar pa je seveda domačin, ki svojo nagrado prav tako zasluži kot domača ekipa za fair play, ki je pretepla samo eno ekipo, on sam pa ni prejel 14 golov, ampak kar enega manj.

Toda šport na vasi živi. Začuda, tudi mladino združuje. Zanimivo. Mar ne.

Milan Zver

TURNIR V POČASTITEV PRAZNIKA

Zveza telesnokulturnih organizacij je v soboto 9. avgusta na rokometnem igrišču v Ptuj izvedla turnir v malem nogometu, ki se ga je udeležilo 12 ekip. Po razigravanju so se v finale uvrstili Rok (Hajdina), Cafe klub 55 (Petrovsko) in Partizan (Ptuj). Medsebojna srečanja so se končala z naslednjimi izidi: Cafe—Rok 3:1, Cafe—Partizan 1:0 in Rok—Partizan 2:0. Prvo mesto je tako osvojila ekipa iz Petrovskega pred Rokom in Partizanom. Največ zadetkov je dosegel Horvat (7) iz zmagovalne ekipe, najboljši vratar pa je Veličković (Partizan). Pokale je najboljšim podelil ptujski nogometni veteran Marjan Berlič.

Turnir ni bil nič posebnega, čeprav je bil posvečen prazniku ptujске občine. Ptujski nogometni delavci bi namreč ob takšni priložnosti lahko pripravili kaj boljšega, kaj bolj atraktivnega — na primer močan turnir v velikem nogometu. Namesto številnih turnirjev v malem nogometu bi lahko z združenimi organizacijskimi močmi takšno prireditev brez večjih težav izvedli.

I. kotar

ATLETIKA

USPEH NA MEDNARODNEM MITINGU V KRANJU

19. mednarodnega atletskega mitinga so se v Kranju udeležili tudi atleti in atletinje AK Ptuj, nastopili pa so v konkurenci 170 nastopajočih iz Avstrije, ZRN, Italije in Jugoslavije. Od boljših uvrstitev ptujskih tekmovalcev in tekmovalk omenimo naslednje: zmago Marije Vindiš v teku na 800 metrov, druga mesta Šešerkove v teku na 100 m, Hameršakove v teku na 400 m in Pajenkove v skoku v višino, ter tretji mesti Korena v skoku v daljino in Tiljeve v teku na 400 metrov.

I. k.

V. POKALNO PRVENSTVO RIBIČEV JUGOSLAVIJE

Na največji manifestaciji športnih ribičev Jugoslavije — petem pokalnem prvenstvu, ki je bilo v Ptuj v dneh od 31. julija do 2. avgusta je v tekmovanju v suhih disciplinah sodelovalo 23 tekmovalk in tekmovalcev, v mokrih pa kar 117. V suhih disciplinah je sodilo 22 sodnikov, v mokrih pa 90. Ribiška družina Ptuj je tekmovanje vzorno pripravila in izvedla. To je bilo soditi iz izjav vseh udeležencev, še posebej sodnikov in predstavnikov Zveze športnih ribičev Jugoslavije in Slovenije. O rezultatih tekmovanj smo poročali v prejšnji številki, tokrat objavljamo le še nekaj fotografij:

M. Ozmeč

Članska tekmovalna trasa v B sektorju, med ekipnim tekmovanjem v lovu rib s plovcem; bo potegnili ali ne?

Domačin Zvone Petek po uspešnem prijemu podusti

Pri tehtanju je šlo tudi za grame

Sodnike in goste je v soboto 1. avgusta sprejel tudi dr. Cveto Doplihar, predsednik SO Ptuj.

Ob zaključku prvenstva na ploščadi grajske restavracije so bili tekmovalci najbolj veseli folkloristov iz Markove in kurentov, ki so prišli z njimi.

PRIPRAVE NOGOMETNE SELEKCIJE

Kandidati za prvo moštvo članske selekcije Ptuj se pospešeno pripravljajo na novo tekmovalno sezono v slovenski nogometni ligi. Dobra pripravljenost je potrebna tudi zato, ker bo liga tokrat zelo kvalitetna. Omenimo samo, da bodo med drugim nastopala tudi tako močna moštva kot so bivši drugoligaša Maribor, še prej Rudar iz Trbovelj, Železničar iz Maribora, zmagovalci prejšnje sezone Smartno, pa Slovan in Mura — skratka, letošnje tekmovanje bo izredno zanimivo in po več letih tudi primerno kvalitetno. Prvenstvo se bo pričelo v nedeljo 23. avgusta.

Nogometiški Ptujci med pripravami odigravajo tudi prijateljska srečanja, ki so potrebna za preverjanje sposobnosti, uigravanje in nabiranje potrebnih izkušenj. Tokrat bomo omenili nekatera najbolj zanimiva.

PTUJ—RUDAR (VELENJE) 2:3 (0:1)

Stadion Drava v Ptuj, gledalcev 200, sodniki Fridauer, Muanda in Hazimali.

Strelci: 0:1 (28) Kolenc, 0:2 (53) Raukovič, 1:2 (59) Emeršič, 1:3 (76) Ostrc, 2:3 (80) Vinkler.

MOTOKROS

USPEH FRANGEŽA

Novo ustanovljeno avto moto društvo »Dolenjska« v Dolenjskih toplicah je na znani motokros progi pri Črnomlju organizirala dirko za republiško prvenstvo v kategorijah 50, 125 in 250 ccm.

Lepo sončno vreme je privabilo nad.2000 gledalcev, ki so bili priča zanimivim vožnjam 66 tekmovalcev v omenjenih kategorijah.

V kat. 50 ccm je zmagal domačin Majerle-Bela Krajina pred Jeklinom iz Tolmina — Ptujčani v letošnji sezoni v tej kategoriji nimamo tekmovalcev.

V kat. 125 ccm pa je z odlično in atraktivno vožnjo zmagal MARJAN FRANGEŽ — Ptuj pred Čebetom iz Velenja. Lebanom — Tolmin itd. Na odlično 6. mesto pa se je uvrstil drugi predstavnik Ptujke Vlado Šmogoc.

V skupnem seštevku po treh dirkah vodi Marjan Frangež s 115 točkami 2. Sovič—Celje 94, Tekavc—Lukovica 90 itd.

V kat. 250 ccm je zmagal Avbelj pred Osemkom, oba iz Lukovice, na 5. mesto se je uvrstil Ptujčan Stanko Špuraj.

Po treh dirkah vodi Mlinar—Slovenija avto z 98 točkami pred Stankom Špurajem — Ptuj 96 točk, Leskaj — Slovenija avto 93 itd.

Naslednja preizkušnja za republiško prvenstvo bo 30. 8. 1981 na motokros progi v Zireh.

anc

PTUJ: Simonič, Malek, Žgeč, Panikvar, Šmigoc, Brodnjak, Čeh, Skok, Vrabl, Kranjc, Špehonja — nastopili pa so še: Jamšek, Emeršič, Vinkler, Korenjak, Ogrizek, Kozenburger, Vaupotič, Kajzer in Štrbal; RUDAR: Stojanovič, Mišetič, Draškovič, Djurovič, Raukovič, Kolenc, Narandža, Kikič, Kodre, Rusmir, Omladič — nastopili so še Klamfer, Zirdum in Ostrc.

Trener domačih Pšajd je v igro poslal vse igralce, na katere je v tem času lahko računal. Ptujčani so se drugoligašem zelo dobro upirali, oba zadetka pa sta padla po lepih akcijah razpoloženega Emeršiča. Srečanje je bilo v sredo 5. avgusta.

Prejšnji petek so se nogometiški Ptujci pomerili z območnim ligašem Pragerskim. Tudi to srečanje je bilo v Ptuj. Domačini so zmagali prepričljivo z 8:1. Povratno srečanje minulo nedeljo pa se je končalo 2:2, Ptujčani pa so nastopili zelo okrnjeni. Tako je večkrat tudi na treningih. Razlogov za slabši obisk je verjetno več, med njimi izmensko delo in dopusti, morda pa še kaj.

Z vadbo pa je pričela tudi rekreacijska vrsta Aluminija, ki se je prejšnji petek doma pomerila z Mariborom. Zmagali so bivši drugoligaši s 3:0. Naslednje srečanje so Kidričani odigrali z Račami in sicer 2:2. Moštvo vodi Ludvik Špehonja, osnovna usmeritev pa je vzgoja nogometišev za člansko selekcijo Ptuj.

I. kotar

MNZ PTUJ

ZAČETEK PRVENSTVA BO OB KONCU MESECA

V torek zvečer so se predstavniki klubov vseh rekreacijskih medobčinskih lig, tako članskih kot pionirskih, na že običajnem pogovoru seznanili z vsem potrebnim za tekmovalno sezono 1981—1982. Po odločitvi tekmovalne komisije, se bo prvenstvo pričelo zadnjo soboto in nedeljo v avgustu, pred tem pa bo na sporedu prvo kolo v tekmovanju za jugoslovanski nogometni pokal.

I. k.

ZAČETEK VADBE V ROKOMETU

Mladinci, mladinke in članice RK Drava so v tem tednu pričeli z redno vadbo pred začetkom prvenstva v republiških ligah. Novost je vsekakor ekipa mladincev s katero želijo postaviti temelje za moški rokomet, ki je imel kar precej dolgo tradicijo in tudi kvaliteto.

I. k.

mali oglasi

PRODAM stereo aparaturo "Saba" z zvočnikom na naslov: Udruga Kokot, Kidričevo 15.
 PRODAM slomereznicno, konjske "Librame", sod za gojnicno, kvin-ton, Pivkova 14 (Reševo naselje).
 UGODNO prodam 100 kv. m la-žnjakovega poda macesen. Marjan Kovačec, Gorišnica 128.
 PRODAM slamo (škope) za pokrivanje strehe. Borovci 15.
 V NAJEM vzamem eno do dvosobno stanovanje v Ptuj. Naslov v upravi.
 PRODAM knjige za 7. razred OŠ Ptuj, Jadranska 14.
 PRODAM staro hišo z nekaj zemlje na Janškem vrhu 32, Franc Kele, Majski vrh 19, Videm.

ZAHVALJUJEM SE vsemu zdravstvenemu osebju kirurškega oddelka in intenzivne nege bolnice dr. Jožeta Potrča v Ptuj. Posebna zahvala dr. Ljubi Pušenjaku za tako težko in uspešno operacijo. Pacient KONRAD ŠABEDER in žena MARIJA iz Kicarja.

POŠTENEGA NAJDITELJA demaršnice z dokumenti prosim, da jo vrne na naslov Franc Pintarič, Pacinje, 15, Moškancji.
 PRODAM traktor STEYER 15 KS s koso in jermenico. Franc Breg, Grajenščak 5/b.
 PRODAM parcelo z gradbenim dovoljenjem v Ptuj. Informacije vsako popoldan. Igor Leber, Raiceva 7, Ptuj.
 PRODAM traktor UNIVERZAL 45. Jože Kokol, Krčevina 106.
 PRODAM osem mesecev brejo kravo z drugim teletom. Viktor Voglar, Formin 12/a, Gorišnica.
 PO UGODNI CENI PRODAM rdeče vino. Naslov v upravi.
 UGODNO PRODAM lahki gumivoz z lestvami 4,50 m dolge, dve parceli, sadovnjak za vikend. Jože Medved, Podložje 13, Ptujška gora.
 UGODNO PRODAM avtomobilske radial zimske plašče Semperit 165 SR 13 štiri kose in en kos Traxal. Maks Potočnik, Slovenskogoriška 10, Rogoznica ali telefon: 772-088.
 PRODAM balkonska vrata, enokrilna in dvokrilna z okvirji in 2 x 12 m dolžine žlebov. Murnova 1, Ptuj (Vičava).
 PRODAM celotno opremo za kopalnico — rabljeno. Oglod od 14. do 15. ure. Budina 47/a.

PRODAM hišo v bližini Ptuja. Naslov v upravi.
 ŽENSKI UPOKOJENKI ODDAM sobo s posebnim vvhodom blizu Ptuja za pomoč v gospodinjstvu in na vrtu ter prodam kombinirano cirkularko. Anton Krajnc, Rabelčja vas 29/a, Ptuj.
 PRODAM traktor STEYER 28. Pacinje 16.
 PRODAM čoln z motorjem CHRYSLER 45 KM. Naslov v upravi.
 PRODAM dve novi okni z roletto (izmere 120 x 120 in 90 x 75). Kode-la, Draženci 10, popoldan.
 UGODNO PRODAM leseni 3 m dolgi model za gradnjo cistern in model železni 2 x 1 m za izdelavo cementnih kadi. Ivan Sek, Mali Brebrovnik 53 Ivanjokovi.
 PRODAM hišo z gospodarskim poslopjem, takoj vseljivo, 10 ha zemlje vseh kultur z mehanizacijo ali brez, 10 km od Ptuja. Pojasnila dobiti od 17. do 19. ure vsak dan. Plešec, Anželova 3, Ptuj.
 PRODAM avto SKODA DE LUX. Gregorčičev drevored 5, Ptuj.
 PRODAM osebni avtomobil, znamke Zastava 750, letnik 1973. Informacije po telefonu: 772-174, popoldan.

kino

Četrtek, 13. in petek 14. avgusta: ROCKERI, amer. barvna glasb. komedija; sobota, 15. in nedelja 16. avgusta: NA ZMAJEVI POTI, honkonški barv. karate film; v nedeljo ob 10. uri amer. barv. risanka NORE DIRKE TOMA IN JERRIJA; torek, 18. in sredo 19. avgusta: DIVJA HORDA, amer. barvni film; četrtek, 20. avgusta: ZMAGOVALEC DOBI VSE, amer. barvna komedija.

Dežurstvo prehrabmenih trgovin

SOBOTA, 15. avgusta 1981
 prodajalni KOLONIALE in Sam. KEKEC

SOBOTA, 22. avgusta 1981
 prodajalni POTROŠNIK in JELEN

Mladinska poletna politična šola klubov OZN

Tradicionalna Poletna politična šola klubov OZN Slovenije, ki poteka že sedmo leto, je bila organizirana v Ankaranu na tabornem prostoru družbeno-obravnne vzgoje. Potekala je v dveh izmenah: Prva izmena je trajala od 17. do 25. julija in je bila namenjena članom klubov OZN do končanega sedmega razreda osnovnih šol, prav tako pa so bili vabljeni mentorji klubov OZN, ki so sodelovali kot vodje skupin.
 V soboto 25. julija smo prišli na taborni prostor udeleženci druge izmen, v kateri smo bili predvsem srednješolci iz vseh krajev Slovenije pa tudi iz zamejstva (Gorice in Železne Kaple). Bilo nas je kar 54 članov. Taborovodja je bil Miloš Kuret, namestnica pa Ljubica Kutnik.
 Taborni prostor je zajemal več poslopij. Imeli smo pokrito predavalnico, kjer smo preživeli največ časa, namenjenega študiju. V depandansi smo imeli izposojevalnico knjig in druge strokovne literature. Spali smo v šotorih.
 Imeli smo štiri predavanja: o apartheidu, o narodno-osvobodilnih gibanjih, o gospodarsko-političnem položaju Jugoslavije s posebnim poudarkom na Kosovu in o klubih OZN v Jugoslaviji.
 Najbolj sta bili zanimivi predavanja o apartheidu ter o narodno-osvobodilnem gibanju. Predavala sta tov. Kuček in Bojan Brank. Tov. Kuček nam je izčrpno povedal skoraj vse o Južnoafriški republiki ter o njegovem izvoru, sedanjem stanju in boju proti temu nečloveškemu pojmovanju ras. Na koncu smo imeli diskusijo in ugotovili, da mnogo vemo o tem problemu. Ze naslednji dan nam je Bojan Brank predaval o narodno-osvobodilnem gibanju, o SVAPU, Polisario, Zimbabveju. Ivo Vajgl pa je prikazal gospodarsko politični položaj na Kosovu in spregovoril o problemih glede tega vprašanja.

Pri delu po skupinah pa je bil povdarek na aktualnih temah: Leto invalidnosti, Novi mednarodni ekonomski red ter neuvrščenoost. Izdali smo bilten o letu invalidnosti, kjer je prikazano stanje invalidov, ki ni povsod rožnato.
 Vrhunec naše politične šole klubov OZN pa je bil dne 31. julija, ko smo za okroglo mizo razpravljali o manjšinah v Italiji in Avstriji. K nam so prišli trije predstavniki iz Italije in dva iz Avstrije, med njimi tudi oba predstavnika mladinskih odborov v Italiji in Avstriji. Pogovarjali smo se o problemih koroških Slovencev, o slovenskem šolstvu v zamejstvu, odstranjevanju dvojezičnih napisov.
 Zanimiv je bil razgovor o Slovcnih v Italiji; ugotovili smo, da imajo Slovenci v tržaški pokrajini večje pravice kot v videmski in gorški. Pogovori so bili na visoki ravni.
 Poleg učenja smo imeli tudi zabavo. Priredili smo družabni večer in piknik. Srečali smo se s taborniki, kateri so taborili nedaleč od našega tabora. Dne 30. julija smo potovali po Istri. Ogladali smo si puljsko areno, freske v Hrastovlju, za osvežitev pa smo se kopali v Umagu.
 Teh deset dni ne bomo pozabili, saj smo navezali močne prijateljske stike ter učenje združili z zabavo.
 Tako pomeni Poletna politična šola klubov OZN možnost za pripravo novih akcij, boljše kadrovske usposobljenost vodstvenih kadrov v osnovnih sredinah organiziranja ter izmenjavo izkušenj. Poletna politična šola klubov OZN je nudila udeležencem možnost obravnavanja, mednarodnih odnosov in mednarodnega sodelovanja.
 Za mir in enakopravno sodelovanje med narodi!

Andreja Capuder

JULIJSKO TEKMOVANJE GASILSKIH ENOT CZ V OBČINI ORMOŽ

NAPAKA POPRAVLJENA

Dejavnost enot CZ se iz leta v leto bolj vrašča v miselnost in ravnanje vaških ljudi. Tako je tudi tekmovalje gasilskih enot CZ v občini Ormož, ki je bilo izvedeno že 21. junija, še sredi avgusta aktualna tema pogovorov, posebno v KS Miklavž.
 Njihova enota je bila na tekmovalni dan razvrščena na dokaj neslavno predzadnje mesto, čeprav so se fantje dobro odrezali, bili pa so tudi gostitelji tekmovalja. Razvrstitev je povzročila nemalo negotovanja na račun sodnikov. Končno se je izkazalo, žal veliko prepozno, da je res prišlo do napake pri seštevanju točk, tako da so domači dejansko osvojili odlično šesto mesto.
 Pravična razvrstitev jih bo gotovo spodbujala za naprej, da se bodo še bolj usposobili za učinkovito posredovanje, če bi bilo potrebno.

GASILSKO DRUŠTVO SLOVENJA VAS

PRVA DESETLETNICA

Deset let je že od tega, ko je bilo ustanovljeno gasilsko društvo Slovenja vas. Kratka doba sicer v primerjavi z drugimi gasilskimi društvi, ki obhajajo tudi do desetletno jubileje. Kljub temu so gasilci v Slovenji vasi ponosni na svoje desetletno delo, saj so veliko napravili in bili uspešni na vseh področjih.
 Skrbno so pripravili tudi prireditve, ki se bodo zvrstile od 14. do 16. avgusta, ko bodo slovesno proslavili 10-letnico uspešnega delovanja. Tako bodo v petek, 14. avgusta zvečer v Slovenji vasi izvedli mokro vajo gasilskih enot. V soboto zvečer bo v gasilskem domu slavnostna seja, osrednja slovesnost pa bo v nedeljo, 16. avgusta.
 Program obsega: ob 13. uri obhod godbe na pihala po Slovenji vasi, nato bo sprejem gostov, ob 14. uri pa bo zbor gasilcev v paradnih uniformah in s prapori. Po govorih, ki so običajno sestavni del vsake prireditve, bodo predali namenu gasilski avtomobil in kar dve novi motorni brizgalni, 800 in 300 litrski. Uradnemu delu pa bo sledila prosta zabava, za razvedrilo pa bo posebej poskrbel ansambel Zibrat s pevko.

TV spored

TV LJUBLJANA

PETEK, 14. AVGUSTA:
 17.25 Poročila; 17.50 Domači ansambli; Dobri znanci; 18.30 Obzornik; 18.10 Marx in Engles — postaje njenega življenja; 19.00 Ne prezrite; 19.15 Risanka; 19.24 TV in radio nočoj; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 19.55 Vreme; 20.00 Vitez v modrem, ameriška nadaljevanka; 20.50 Štiridesetletniki, poljska humoristična serija; 21.30 V znamenju; 21.45 Nočni kino: Najostrejša sezona, ameriški film.
SOBOTA, 15. AVGUSTA:
 15.10 Poročila; 15.15 Divji deček, kanadski mladinski film; 15.55 Zagreb: Atletika za evropski pokal; 18.35 Robinovo gnezdo, angleška humoristična oddaja; 19.00 Naš kraj; 19.15 Zlata ptica; 19.20 Risanka; 19.24 TV in radio nočoj; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 19.55 Vreme; 20.00 Za šest dobiš omloto (del. naslov), ameriški film; 21.30 Dober večer, Mišo Kovač, zabavno glasbena oddaja; 22.20 TV kašipot; 22.40 Poročila.
NEDELJA, 16. AVGUSTA:
 9.15 Poročila; 9.20 Sezamova ulica, ameriška otroška serija; 10.20 G. Mihlič: Soferja, nadaljevanka; 11.10 TV kašipot; 11.30 Narodna glasba; 12.00 Kmetijska oddaja; 14.40 Poročila; 14.45 Velika Niagara, ameriški film; 15.55 Zagreb: Atletika — finale za evropski pokal; 18.45 Dokumentarna oddaja; 19.15 Risanka; 19.22 TV in radio nočoj; 19.24 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 19.55 Vreme; 20.00 M. Vučetič: Bilo je, pa je minilo, nanizanka; 21.05 Dokumentarna reportaža; 21.35 V znamenju; 21.50 Športni pregled.

GOMILA JE VEDNO PRIVLAČNA TURISTIČNA TOČKA

Izletniki iz Maribora, 17. julija 1938 so obiskali Juršinci in vrh Gomile. Posnetek je pred hišo Rezike Ferencič, ki je izletnikom pekla gibanice

Na eni od prireditev po osvoboditvi pri lesenem stolpu na vrhu Gomile

V PRVENCIH 22. AVGUSTA

REVIJA STARIH OBLAČIL IN OBUTVE

Letošnje poletje je bogato na vsakovrstnih prireditvah. Obeta se še ena — v primerjavi z ostalimi prinaša nekaj novega: prikaz starih oblek (80 do 100 let). Po zamisli znanega čevljarja Ivana Galuna, bo na reviji mogoče videti 16 starih oblek s pripadajočo obutvijo. Obleke je sešila pridna šivilja, čevlje pa izdelal mojster Galun. Starina ga spremlja že vse življenje, zato odločitev za revijo ni "modna muha", temveč notranja potreba.
 K reviji sodi tudi kulturni program, ki ga za to priložnost pripravlja tamburaški orkester iz Velike Nedelje. Po reviji, kulturnem programu, pride na vrsto veselica z vsemi pripadajočimi specialitetami, da se povrno vložena sredstva.
 Kot pravi mojster Galun si bomo revijo lahko ogledali tudi v Ptuj. Kdaj in kje, pa še ne ve. Revija bo, kot že rečeno 22. avgusta v kulturnem domu v Prvencih ob 18. uri zvečer.

PTUJSKE TOPLICE

ZAPORA IZ PREVENTIVNIH VZROKOV

V nedeljo, 9. avgusta ob 9. uri so v Ptujskih toplinah po dogovoru s sanitarno inšpekcijo zaprli olimpijski bazen. Za ta korak so se odločili, ker se je kvaliteta vode izredno poslabšala in ker se je zataknilo pri delovanju filtrov. Bazen so tudi izpraznili, vodo pa so vzeli sanitarni inšpektorji, da se opravijo potrebne analize.
 Po besedah Marjana Ciglenečkega, direktorja Ptujskih toplin, voda v olimpijski bazen že priteka in bo predvidoma jutri, 14. avgusta že pripravljen za prve kopalce. Pri tem velja poudariti, da vsi ostali bazeni normalno obratujejo in da ima voda potrebno kvaliteto.
 Bi pa le kazalo, da bi kopalci v bodoče več pozornosti posvečali higieni, saj Ptujске toplice niso kraj, kjer bi dokazovali svojo (ne)kulturnost.

VABILO SLEPIM IN SLABOVIDNIM

Medobčinsko društvo slepih in slabovidnih Ptuj vabi svoje člane, da se udeležijo tovariškega srečanja slepih in slabovidnih, ki bo na DONAČKI GORI, 12. septembra 1981.
 Člane, ki so pa zmožni dobre hoje posebej prosimo, da se udeležijo pohoda na vrh Donačke gore, ki bo isti dan, to je 12. septembra.
 Prijave sprejemamo v naši pisarni ali po pošti.
 Avtobus bo odpeljal v soboto, 12. septembra ob 7. uri izpred gostilne Beli križ. Tovariško srečanje slepih in slabovidnih in pohod planincev na vrh Donačke gore bo v vsakem vremenu. Prevoz in topli obrok je brezplačen.

Kljub opozorilom in napisu »zaprt« je bil bazen poln kopalcev Foto: I. kotar

PRVI REZULTATI Z DELOVIŠČ III. IZMENE ZMDA

Že prvih pet dni, to je v času od 3. 8. do 8. 8. 81, so brigadirji resno prijeli krampe in lopate. Verjamem, da najbolj živa ilustracija številke niso, vendar si poskušajte čim bolj plastično predstavljati vse naslednje kubične metre zemlje. Mogoče boste dobili skomine po podobnem delu. Torej: Na delovišču Desenci — Ločič je delala pionirska delovna brigada Kokrški odred iz občin Jesenice in Radovljica. Pionirji so zasuli in splanirali

300 m vodovodnega kanala, kar je 1800 kv. m oz. v odstotkih 128,02 %.

Na delovišču Žerjavci — Cenkova Ana v občini Lenart so delali brigadirji MDB Edvarda Kardejla. To so brigadirji mladinci kmetijskega kombinata iz Belja in kombinata iz Beograda. Splanirali so 1520 kv. m, izkopali 393 kub. m in zasuli 129 kub. m zemlje. Dosegli so spoštljivo visoko normo

324,88 %. Na tem delu je izkopano skupno 4350 m vodovodnega kanala, v isti dolžini so položene cevi.

Popolnoma končan je odsek v dolžini 3300 m.

Mladinski delovni brigadi Mika Čurčič in Bratstvo enotnost sta delali na delovišču v Gorci. Izkopali so 500 m vodovodnega jarka in skupaj s Komunalo položili 300 m vodovodnih cevi. Poleg tega so splanirali 1230 kv. m zemljišča,

izkopali 785 kub. m in zasuli 330 kub. m zemlje. Dosegli so normo 139,60 %.

Brigadirji dobro delajo tudi na področju interesnih dejavnosti. Med drugim so vse brigade pripravile večer revolucionarnih pesmi in recitacij, v katerem so predstavili nekaj lastnih pesmi, s programom pantomime pa je pri njih gostoval pantomimik Andrej Valdes.

D. Petrovič

Vodstvo MDB III. izmene ZMDA Slovenske gorice 81

Prejšnji teden smo obiskali brigadirsko naselje v Dornavi. Komandante vseh petih brigad nam je uspelo za nekaj časa odtrgati od njihovega dela. Na kratko so nam predstavili svoje brigade.

Crt PRAPROTNIK, komandant pionirske delovne brigade Kokrški odred: „Brigada prihaja z Gorenjske in sicer iz občin Radovljica in Jesenice. Naša brigada šteje 41 brigadirjev, od teh so štirje mentorji. Povprečna starost brigadirjev pionirjev je 14 let, večina jih je iz osnovne šole, nekateri so jo končali letos ...“

Stanko KOROŠEC, komandant brigade Maska Pahorja, brigade Rdečega križa:

„Brigada šteje 19 brigadirjev, od tega je pet fantov. Naše delo je specifično, ker je brigada sestavljena iz štirih enot — vzgojiteljske, zdravstvene, socialne in tehnične enote. Vzgojiteljska enota vzdržuje brigadirske vrtnice, ki so na območju treh krajevnih skupnosti — v Zetalah, Vitomarcih in pri Benediktu v občini Lenart. Brigadirski vrtnici delajo dobro. Socialna enota izvaja v teh KS anketo, socialnemu skrbstvu poroča o morebitnih nujnih primerih. Brigadirke zdravstvene enote delajo kot patronažne sestre, hodijo od hiše do hiše in pomagajo stari ljudem. V tehnični enoti so fantje, ki belijo stare hiše, pomagajo ljudem pri raznih kmečkih opravilih in podobno.“

Brigadirjem je delo na MDA lahko ena od oblik njihove obvezne prakse, študentje višjih šol pa lah-

ko tu delajo tudi svojo diplomsko nalogo.

Jože ZABJEK, komandant MDB Bratstvo enotnost, brigade

Naši sogovorniki, komandanti petih MDB, tretje izmene MDA Slovenske gorice 81. Foto: I. kotar

dveh pobratenih občin, Krškega in Bajine Bašče:

„Ta brigada je že lansko leto sodelovala na zvezni delovni akciji Palič. Glavni namen te brigade je, da krepimo bratstvo in enotnost jugoslovanskih mest. Struktura brigade je precej neugodna, saj imamo od 35 brigadirjev samo dve brigadirki. Brigada je mlada,

največ je učencev osnovnih in srednjih šol.“

Rajko DŽURIC, komandant MDB Edvarda Kardejla, sestavljajo

vod sodelovanja je bil pohod po poteh revolucije, ki peljejo skozi tri republike — Hrvaško, Bosno in Hercegovino in Srbijo. Pohod traja približno 12 dni, tu se mladinci spoznavajo, spoprijateljujejo in večina jih gre potem na mladinske delovne akcije. V svojih kombinatih organiziramo lokalne delovne akcije, ki potekajo vsako leto za praznik Belja. Belje je eden od najstarejših kmetijskih kombinatov v Jugoslaviji, ki letos praznuje 284 let svojega obstoja. Pri mladincih je za mladinske delovne akcije zelo velik odziv. Brigada nosi ime po Edvardu Kardejlu, ker je več let nazaj dosegala na mladinskih delovnih akcijah zelo dobre rezultate.“

Zoran MARKOVIČ, komandant MDB Mika Čurčič iz Sarajeva:

„Naša brigada je relativno mlada, osnovana je bila 1978, doslej je sodelovala na dveh slovenskih in eni srbski mladinski delovni akciji. Zelja mladih je bila, da se nadaljuje misel in pot tovariša Tita v širjenju bratstva in enotnosti in zato je bilo najbolje, da organiziramo mladinsko delovno brigado. Brigada nosi ime borce naše občine, ki je še zelo mlad izgubil življenje. Struktura brigade je zelo pisana, saj so zastopani pionirji, učenci, delavci in mladi poljedelci. Našo brigado financira občina Sarajevo, denar pa smo zaslužili tudi sami z lokalnimi akcijami. Ker smo bili že na dveh akcijah v Sloveniji, smo bili veseli ponovnega vabila v Slovenijo.“

D. Petrovič

NISO MU MOGLI POMAGATI

Zgodilo se je v ponedeljek, 3. avgusta ob 13,25 v Podložju pod Ptujsko goro. Voznik tovornjaka Franc Majerič s Ptujске gore je prehitelav konjsko vprego. V tistem trenutku mu je nasproti pripeljal na kolesu s motorjem Zdravko Mencinger, star 26 let, doma v Jelovciah 49. Pri trčenju je bil mopedist hudo poškodovan in prepeljal na 1200 m oddaljenosti v bolnišnico. S tem bi poročilo končali, če ne bi bilo prišlo do komplikacij.

Zdravku Mencingerju v ptujski bolnišnici niso mogli učinkovito pomagati, zato so ga nemudoma prepeljali v mariborsko bolnišnico. Tu so ga operirali, odrezali so mu morali hudo poškodovano nogo. Čež nekaj ur se je pri ponesrečencu pojavila plinska gangrena (odmiranje tkiva). Mariborski zdravniki so ocenili, da tako anaerobno infekcijo lahko zdravijo le v bolnišnici, kjer imajo hiperbarični oddelek. Pri nas pa je tak oddelek v bolnišnici v Splitu, v sosednji Avstriji pa v Gradcu. Brž so uredili najnujnejše formalnosti in pacienta prepeljali z rešilnim avtomobilom do Sentilja, kjer ga je že čakal helikopter reševalne službe, da bi ga prepeljal v Gradec. Zal Zdravku Mencingerju niso mogli pomagati, umrl je med poletom helikopterja proti Gradcu.

SPET UMRL TRAKTORIST

V ponedeljek, 3. avgusta popoldne je na travniku ob Pesnici pri Forminu s traktorsko kosilnico kosil Alojz Šacer, star 53 let, doma iz Formina 41. Ko je že pokosil polovico travnika (na delo je odšel ob 16,30, končal pa bi naj do mraka), je pri obračanju z desnimi kolesi traktorja zavozil čez rob stare struge Pesnice. Traktor se je prevrnil in zdrsil 3 m globoko v strugo, pod seboj je pokopal Alojza Šacera, ki je na kraju nesreče umrl.

ČRNA KRONIKA

Minuli teden bo spet ostal črno zapisan, saj je v prometnih in drugih nesrečah izgubilo življenje več ljudi z našega območja, precej je tudi težje poškodovanih, pa tudi materialna škoda je precejšnja, čeprav je v primerjavi s človeškimi življenji ni vredno omenjati.

UMRLA ZA POSLEDICAMI NESREČE

V torek, 4. avgusta okrog 23. ure je šla po lokalni cesti v Pragerskem 32-letna Silva Jeršič iz Pragerskega 12. Za njo je pripeljal 17-letni V. F. iz Sesterž 33. Zaradi pretesnega prehitavanja jo je s kolesom z motorjem zadel in zbil po cestišču. Težko poškodovano so prepeljali v mariborsko bolnišnico, kjer je zaradi hudih poškodb v soboto zjutraj umrla.

NESREČA ORMOŽANOV PRI KOPRU

V torek, 4. avgusta popoldne je vozil v koloni od Kopra proti Dekanom osebni avtomobil MB 154-057, ki ga je vozil Dominik Krasnič, star 33 let iz Hardeka 40/b. Zaradi vozil pred njim je pravilno zmanjšal hitrost, voznik tovornjaka za njim pa ni bil dovolj pazljiv in je zaradi prekratke varnostne razdalje s prednjim delom tovornjaka zadel v osebni avtomobil, ki ga je obrnilo za 180 stopinj in vrglo na nasprotni vozni pas. Osebni avtomobil se je v trenutku vnel in pričel goriti kot baklja. Pri tem je umrl Franc Krasnič, star 36 let iz Hardeka 4, hujše opekline pa so dobili Žorž Desko, star 34 let iz Huma 28, Vincenc Mašek, star 30 let iz Frankovcev 33 in voznik Dominik Krasnič. Ponesrečence s hudimi opeklinami so prepeljali v klinični center v Ljubljano.

UMRLI ZARADI NESREČE V TOPLICAH

V sredo, 5. avgusta, okrog 10.45 (takrat, ko je začel padati rahel dež) je padel v bazen 7-letni deček

Josip Hergačič iz Djunkovca v občini Čakovec. Pri preriivanju (res smo ljudje včasih čudni, ves dan smo se pripravljani namakati v vodi, ob rahlem dežju sredi dnevnih sparine pa na vrat na nos bežimo pod streho) je deček padel, pri tem se je verjetno udaril in obležal nezavesten v 1,5 m globokem bazenu. Takoj so ga prepeljali v ptujsko bolnišnico, žal pa mu niso mogli več pomagati, umrl je.

NESREČA S TRAKTORJEM

V petek zvečer, 7. avgusta je vozil traktor z Vinskega vrha proti Krčevini 50-letni Anton Vitičar iz Loperšic 5. Med vožnjo po klancu navzdol je pustil traktor v prosti tek, začela je naraščati hitrost in vozila ni mogel več obvladati, zato je zapeljal s ceste v sadovnjak. Pri tem je s prikolice vrglo Ivana Zorjana iz Pušencev 31, ki se je hudo ranil, voznik traktorja Vitičar pa lažje. Oba so prepeljali v ptujsko bolnišnico.

OB PRSTE PRI DELU

Huda delovna nesreča se je zgodila v torek, 4. avgusta v delovni organizaciji AGIS tozd Gumarna. Delavka Branka Kumeč, stara 23 let iz Vel. Lovrenčaka, je delala pri stroju za montažo kavljara na gumi. Pri delu je uporabljala nožno stikalo, mala nepazljivost... in stroj ji je odrezal prste na roki. Zdravi se v ptujski bolnišnici.

MOTORIST V TOVORNJAK

Na lokalni cesti v Sp. Ključarovicah pri Ormožu je v četrtek, 6. avgusta 34-letni Anton Kralj,

voznik motornega kolesa iz Lahone 74 trčil v zadnji del parkirane tovornjaka in se pri tem hudo ranil. Nesreči je botrovala neprevidnost, saj se je dogodila ob 14.15 in je bila vidljivost dobra.

Z MOPEDOM V DROG

V sredo, 5. avgusta zvečer ob 21.45 je voznik kolesa z motorjem Branko Fleisinger iz Čučkove ul. 7. v Ptujju peljal po Spolenjakovi ulici. Verjetno zaradi prevelike hitrosti ni izpeljal ovinka, zapeljal je s ceste, trčil v drog električne napeljavne in se pri tem težko poškodoval. Zdravi se v ptujski bolnišnici.

POŽAR V LOPERŠICAH

Prejšnjo sredo dopoldne je nastal požar na gospodarskem poslopiju Adolfa Rojka iz Loperšic 20 pri Ormožu. Zgorelo je ostrišje, okrog pet ton sena, voz in razni stroji. Vzrok požara raziskujejo, škoda pa je po približni oceni okrog 250.000 dinarjev. Škoda bi bila še večja, če ne bi hitro posredovale enote gasilskih društev Loperšice, Ormož, Hardek in Hum.

S TRAKTORJEM ČEZ BANKNO

V nedeljo zvečer, 9. avgusta ob 19. uri je Tomaž Plavec, star 73 let, vozil traktor od Huma proti Loperšicam, kjer je bil Plavec tudi doma. Ker traktorist ni imel dovolj kmetijske dovoljenja, verjetno tudi ne izkušeni, zato je pri vožnji navzdol zavozil čez levo bankino in trčil v drevo. Traktor se je prevrnil in pokopal pod seboj Tomaža Plavca, ki je pri tem dobil hude telesne poškodbe.

GORELO V PODELEHNIKU

V prazni in nenastanjeni hiši v Podlehniku št. 58, last Janka Strmška, je v soboto, 8. avgusta ob 16.15 začelo goriti. Vzrok požara še raziskujejo. Škoda je za okrog 100.000 dinarjev.

PTUJ

NOVA ZASTRUPITEV Z ŽIVILI

Kljub nenehnim opozorilom, da je potrebno vedno in povsod paziti na higieno, imamo v Ptujju ponovno opravka z zastrupitvijo. O tem je več povedal Milan Jager, načelnik uprave za inspekcije občin Ormož in Ptuj: »Sanitarna inspekcija je bila v ponedeljek zjutraj obveščena, da je iskalo pomoč pri dežurnem zdravniku zaradi obolenja, ki je kazalo na znake zastrupitve z živili nekaj občanov.«

Do torka, 11. avgusta je po podatkih obolelo 24 občanov, od tega jih je bilo 13 zadržanih v ptujski bolnišnici. Nihče od občanov ni več v resni nevarnosti, kljub temu, da jih bodo v bolnišnici še nekaj zadržali. Po ugotovitvah sanitarne inspekcije, so vzrok te alimentarne intoksikacije (zastrupitve z živili) največjeje okužene slaščice. Sanitarna inspekcija je skupaj z drugimi pristojnimi organi storila vse, da ne bi prišlo do širjenja te okužbe. e

SREČANJE NA BORLU

Kulturno in športno društvo Maribor iz Hildna je pod pokroviteljstvom mestne konference SZDL Maribor v soboto na Borlu izvedlo srečanje naših delavcev na začasnem delu v tujini. Med prijetnim vzdušjem, ki so ga pripravili

Srečanje se je pričelo v popoldanskih urah, največ gostov pa je prišlo zvečer (foto I. kotar)

člani ansambla Štatenberg in gostinski delavci TOZD Haloški biser s posebnimi domačimi jedili in pristnim haloškim vinom, so zbrane pozdravili predsednik MK SZDL Maribor Vasja Lavrič, podpredsednik društva Maribor Vlado Krajnc in predstavnik pevskega zbora Obrtniki iz Maribora, ki na podobnih srečanjih večkrat gostujejo. l.k.

osebna kronika

RODILE SO:

Zinka Zorman, Zupetinci 50 — Mateja; Sonja Hajšek, Videž n. h. — Roberta; Silva Vidovič, Kidričevo 62 — Vlasto; Silva Fridauer, Nova vas pri Markovcih 54 — dečka; Ivanka Kovačič, Ljutomer, Razlagova 9 — Aleksandra; Marija Šostarič, Sakušak 64/a — deklica; Marjanca Čuš, Spuhlja 11 — Zdenka; Jožica Maroh, Majski vrh 16 — deklico; Dunja Knez, Budina, Belšakova 1/a — Barbaro; Dragica Sventek, Jurčič 14 — deklico; Zdenka Cimerman, Bučkovič 55 — Alenko; Marija Kepe, Kokolajščak 6 — Gabrijela; Stefka Lajh, Dragovič 4 — Rajka; Zdenka Mikša, Gorišnica 97 — deklico; Silva Kosi, Cven 8 — Matejo; Nadica Polič, Zasadi 15 — Lidijo; Marija Roškar, Ptuj, Cankarjeva 16 — Lidijo; Julijana Pernek, Ložina 8 — deklico; Marjana Samec, Budina 66 — dečka; Silva Belovič, Ptuj, Zihlerlova pl. 7 — deklico; Olga Ivančič, Repišče 15 — deklico; Cvetka Feguš, Podlehnik 3 — Tomaža; Ivanka Trebošek, Ptuj, Kajuhova 1 — Marka; Justina Veselič, Vičava, Cesta Olge Meglič 16 — Tanjo; Stanislava Grgič, Trdobjci 72 — deklico; Janja Krampelj, Polensak 20 — dečka; Marta Zorec, Grabe 11 — Natašo; Marija Malek, Lancova vas 62 — dečka; Marija Solina, Muretinci 58 — Sabino; Irena Rodošek, Čermožice 69 — deklico; Zdenka Cvetko, Velika Nedelja 20 — deklico; Katarina Zemljčič,

Krčevina pri Vurberku 105 — Tadeja;

PROKE:

Janez Kukovec, Markovci 81 in Ana Petrovič, Podvinci 2; Janez Kiseljak, Gerečja vas 58/a in Lidija Pečnik, Gerečja vas 112; Anton Hajšek, Kočice 5 in Franciška Golob, Slomi 3; Horst Walter Schneiderster, Geretstried, Rich. Wagner str. 1, ZR Nemčija in Franciška Dittmajer, Maribor, Gorkova 13; Miran Selinšek, Ptuj Mariborska c. 50 in Milica Kmetec, Budina, Belšakova 41; Franc Kolenko, Stojnici 139 in Marinka Bezjak, Placerovci 15/a; Janez Bezjak, Markovci 20 in Marija Poplatnik, Spuhlja 48.

UMRLI SO:

Jožef Šostarič, Jušinci 7, roj. 1891, umrl 31. 7. 1981; Marija Jurič Ptuj, Volkmerjeva 10, roj. 1903, umrla 2. 8. 1981; Antonija Ropič, Budina 34, roj. 1903, umrla 3. 8. 1981; Edvard Hotko, Ptuj, na postajo 13, roj. 1922, umrl 5. 8. 1981; Stanislav Korže, Stopercer 24, roj. 1925, umrl 5. 8. 1981; Franc Hrga, Pacinje 19, roj. 1892, umrl 1. 8. 1981.

TEDNIK

izdaja zavod za časopisno in radijsko dejavnost RADIO-TEDNIK 62250 Ptuj, Vošnjakova 5, poštni predal 99. Ureja uredniški kolegij, ki ga sestavljajo vsi novinarji zavoda, direktor in glavni urednik FRANC LAČEN, odgovorni urednik FRANC FIDERŠEK, tehnični urednik ŠTEFAN PUŠNIK, Uredništvo in uprava Radio-Tednik, telefon (062) 771-261 in 771-226. Celoletna naročnina znaša 300 dinarjev, za tujino 550 dinarjev. Žiro račun SDK Ptuj 52400-603-31023. Tiska CGP Večer Maribor. Na podlagi zakona o obdavčevanju proizvodov in storitev v prometu je TEDNIK uvrščen med proizvode, za katere se ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

drobni gospodinjski aparati
nepogrešljivi pripomočki
v vsakem domu

— mešalniki, sokovniki, — električni roštilji,
— mlinčki, mesoreznice, — likalniki, feni
— sesalniki
pri TEHNIKI

emona

ptuj

merkur

